

stuk **2011** (2012-2013) – Nr. 1
ingediend op 19 april 2013 (2012-2013)

Ontwerp van decreet

houdende instemming met

- 1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Rwanda tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken en het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het protocol, beide ondertekend te Kigali op 16 april 2007, zoals gewijzigd door het protocol van 17 mei 2010;
- 2° het protocol tot wijziging van de onder 1° vermelde overeenkomst, ondertekend te Brussel op 17 mei 2010

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	15
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	19
Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen	23
Advies van de Raad van State	31
Ontwerp van decreet	39
Bijlagen:	
– Nederlandse vertaling van de overeenkomst.....	45
– Nederlandse vertaling van het protocol.....	67
– Engelse tekst van de overeenkomst.....	71
– Engelse tekst van het protocol.....	89

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

1. Algemeen kader

1.1. De strijd tegen de belastingparadijzen en de schadelijke belastingpraktijken

In 1996 constateerden de lidstaten van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) de noodzaak van toezicht op de fiscale gevolgen van de geleidelijke liberalisering van de internationale handel en investeringen. Als de toenemende mobiliteit van kapitalen een onbetwistbare rol heeft gespeeld in de economische groei, heeft zij immers ook de belastingstelsels van de verschillende staten tegen elkaar uitgespeeld. Die concurrentie heeft geleid tot een opbod bij het invoeren van stimuleringsmaatregelen en tot de bloei van belastingparadijzen.

Deze toestand zorgde voor een verstoring van het evenwicht op het vlak van investeringsbeslissingen die in het algemeen schadelijk is voor de begroting van de meeste landen. De lidstaten belastten de OESO er dan ook mee om maatregelen uit te werken om die verstoring tegen te gaan.

Op grond van dat mandaat heeft de OESO in 1998 een rapport voorgelegd waarin de criteria zijn vastgelegd die kenmerkend zijn voor belastingparadijzen en schadelijke belastingpraktijken. Dit rapport bevatte aanbevelingen tot het invoeren van een reeks unilaterale, bilaterale of multilaterale maatregelen om die stelsels en die praktijken op een gecoördineerde wijze te kunnen bestrijden. Bij die maatregelen hoorden met name ook het opheffen van de bepalingen die de toegang van de belastingdiensten tot bankgegevens beperkten en een intensievere en doeltreffender aanwending van de procedures voor internationale administratieve bijstand.

In 2000 verklaarde het Comité voor fiscale zaken van de OESO dat alle lidstaten aan hun belastingadministraties toegang tot bankgegevens moesten verlenen met het oog op de uitwisseling daarvan met hun verdragspartners. De lidstaten kregen ook nog andere aanbevelingen, meer bepaald het verbod op anonieme bankrekeningen of de verplichting om inlichtingen uit te wisselen in die gevallen waarin de aangezochte staat de gevraagde inlichtingen niet nodig heeft voor de toepassing van zijn eigen belastingwetgeving. De initiatieven die de lidstaten (en de staten die het statuut van waarnemer hebben) namen, werden onderworpen aan een gedetailleerd onderzoek waarover de OESO in 2003 en 2007 rapporten publiceerde.

1.2. Opbouw van het internationale proces met focus op de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden

In 2002 werkte het 'Global Forum' inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen een modelverdragstekst uit die beperkt blijft tot de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden. Het Global Forum pleit voor het sluiten van overeenkomsten conform de beginselen die in dat modelverdrag zijn opgenomen. De uitwisseling van bankgegevens is één van die beginselen. Sinds 2006 wordt in een jaarlijks rapport verslag uitgebracht over de vooruitgang die de landen die actief zijn in het forum, maakten.

Als gevolg van die acties werd tevens een paragraaf 5 ingevoegd in artikel 26 van de OESO-modeltekst. Op grond van dat artikel 26 is een staat in principe niet verplicht om inlichtingen te verstrekken die ingevolge zijn wetgeving niet kunnen worden verkregen. De nieuwe paragraaf 5 wijkt af van dit beginsel en laat een staat niet toe het verstrekken

van inlichtingen te weigeren enkel en alleen omdat die inlichtingen in het bezit zijn van een bank. Samen met Luxemburg, Oostenrijk en Zwitserland maakte België voorbehoud bij deze nieuwe bepaling.

1.3. *De aansluiting van België bij het internationale proces*

België aanvaardde om in het dubbelbelastingverdrag met de Verenigde Staten (VS), dat het op 27 november 2006 ondertekende, een bepaling op te nemen die analoog is aan artikel 26, §5, van de OESO-modeltekst. De wet van 3 juni 2007 houdende goedkeuring van die overeenkomst staat toe dat de Belgische administratie, in afwijking van artikel 318 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (WIB), een belasting vestigt ten laste van een Belgische belastingplichtige op grond van inlichtingen die de Amerikaanse administratie heeft gewonnen bij een Amerikaanse bank.

Onmiddellijk na het sluiten van de overeenkomst met de VS heeft België vanaf januari 2007 binnen de internationale instanties zoals de OESO, de Europese Unie (EU) en de Verenigde Naties (VN), laten weten dat het bereid was om geval per geval met andere staten te onderhandelen over een verdragsbepaling die gelijkaardig was aan die overeengekomen met de VS. Op deze aanzet van België is geen enkel initiatief van verdragspartners gevolgd. In de versie van 2008 van het OESO-modelverdrag heeft België bovendien vastgehouden aan zijn principieel voorbehoud, maar het heeft duidelijk aangegeven dat het bereid was om, geval per geval, een bepaling te aanvaarden met betrekking tot het uitwisselen van bankgegevens.

België sloot zich in maart 2009 volledig aan bij de regels inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen die binnen de OESO werden uitgewerkt.

1.4. *Versnelling van het proces*

De groep van de twintig belangrijkste economieën (G20) bevestigde op 2 april 2009 de nood aan transparantie en internationale samenwerking in belastingzaken en dreigde met sancties tegen de staten die terughoudend zijn om zich aan te sluiten bij het OESO-model. De staten die deel uitmaken van het Global Forum, werden over drie lijsten verdeeld, in functie van de vooruitgang die elk van hen had geboekt bij het invoeren van het OESO-model. België stond op de ‘grijze’ lijst van landen die het model nog niet op een voldoende manier gebruiken.

Teneinde van de ‘grijze’ lijst te verdwijnen, voerde België sinds maart 2009 zijn inspanningen op om zo snel mogelijk internationale overeenkomsten te sluiten die de uitwisseling van bankgegevens mogelijk moeten maken. Dankzij die inspanningen ondertekende België op zeer korte tijd twaalf overeenkomsten die voorzien in een administratieve bijstand volgens de eisen van het OESO-model. Daardoor is België sinds 17 juli 2009 opgenomen in de ‘witte’ lijst met staten die het model van de OESO reeds wezenlijk gebruiken.

Sinds 2009 heeft België een veertigtal nieuwe dubbelbelastingverdragen, protocollen en specifieke akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen (‘Tax Information Exchange Agreements’, TIEA’s) ondertekend om de uitwisseling van bankgegevens mogelijk te maken. Dit brengt het totaal op ongeveer negentig dubbelbelastingverdragen waarin bepalingen zijn opgenomen die voorzien in de uitwisseling van inlichtingen.

1.5. *De beleidsmatige en juridische context in België qua uitwisselen van inlichtingen*

De federale overheid had de voorbije jaren de intentie om de oneigenlijke gewestbelastingen binnen de werkingssfeer van artikel 26 van het basisverdrag van 2007 te brengen, maar enkel voor zover de federale overheid nog altijd instaat voor de inning ervan. Buiten de werkingssfeer van dit artikel 26, dat door het protocol van 2010 wordt vervangen, zou-

den dan de oneigenlijke gewestbelastingen vallen, waarvan een gewest de inning al heeft overgenomen, of de eigenlijke gewestbelastingen. De federale overheid koos voor die aanpak, om haar controleopdracht in de best mogelijke omstandigheden te kunnen vervullen. Uitgaande van die focus, heeft de federale overheid de voorliggende verdragstekst onderhandeld en ondertekend, zonder de medewerking van de gemeenschappen en de gewesten.

Een reeks adviezen van de Raad van State, afdeling Wetgeving, in 2010 verstrekt aan de federale overheid, heeft echter gesteld dat indien in het protocol ook gewag wordt gemaakt van “belastingen van elke soort en benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende staten”, deze bepaling niet alleen is beperkt tot federale belastingen of oneigenlijke gewestbelastingen die nog altijd door de federale overheid worden geïnd. Deze bepaling kan volgens de Raad van State eveneens slaan op deelstaatbelastingen die door de deelstaten zelf worden geïnd.

2. Ontstaan van de overeenkomst en van het wijzigend protocol

2.1. De overeenkomst van 2007

Wegens hun nauwe historische banden bekleden de landen van het gebied van de Grote Meren een bevoorrechte positie in het Belgisch buitenlands beleid. Rwanda is ook een belangrijke handelspartner van België. Het sluiten van een dubbelbelastingverdrag zal een intensifiëring van de handel meebrengen.

De overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken en het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen werd 16 april 2007 in de Rwandese hoofdstad Kigali ondertekend. Het is goedgekeurd bij de wet van 13 februari 2009 en is op 6 juli 2010 in werking getreden.

2.2. Het protocol van 2010

Nadat België zich ertoe had verbonden om zich aan te sluiten bij de internationale norm inzake de uitwisseling van inlichtingen, stuurde de Federale Overheidsdienst (FOD) Financiën op 7 mei 2009 een ontwerpprotocol tot wijziging van artikel 26 van het dubbelbelastingverdrag van 2007 naar de Rwandese overheid.

De onderhandelingen leidden op 30 maart 2010 tot de parafering van de ontwerptekst.

3. Inhoud van het dubbelbelastingverdrag en het wijzigend protocol

3.1. De overeenkomst van 2007

Deze overeenkomst is een klassiek dubbelbelastingverdrag. Zij heeft in de eerste plaats tot doel dubbele belasting inzake belastingen op het inkomen en het vermogen te vermijden. Zij beoogt zo de positie van Belgische investeerders in Rwanda te verbeteren en België aantrekkelijker te maken voor Rwandese investeerders. De overeenkomst regelt ook de uitwisseling van inlichtingen tussen de belastingadministraties. Die inlichtingen zijn noodzakelijk voor de toepassing van de overeenkomst en van de interne wetgeving van de beide staten met betrekking tot de door de overeenkomst beoogde belastingen. Tevens bevat de overeenkomst bepalingen inzake non-discriminatie en onderling overleg.

3.2. Het protocol van 2010

Het protocol wijzigt artikel 26 van de overeenkomst van 2007. Dat artikel voorziet de uitwisseling van inlichtingen die waarschijnlijk relevant zullen zijn voor de toepassing van de bepalingen van de overeenkomst, of voor de toepassing van de binnenlandse wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort en benaming die worden geheven door of

ten behoeve van de overeenkomstsluitende staten, voor zover de belastingheffing waarin de nationale wetgeving voorziet, niet in strijd is met de overeenkomst. Ook de uitwisseling van bankgegevens is mogelijk, zelfs wanneer de belastingwetgeving of de administratieve praktijk van een staat niet toestaat dat die inlichtingen worden ingewonnen en verstrekt. Een staat moet de ontvangen inlichtingen op dezelfde manier geheimhouden als die welke hij heeft verkregen onder toepassing van zijn binnenlandse wetgeving. De aangezochte staat is niet verplicht inlichtingen te verstrekken die hij volgens zijn wetgeving of in de normale gang van zijn administratieve praktijk niet zou kunnen verkrijgen voor zijn eigen doeleinden.

4. Belang voor Vlaanderen

De protocollen tot wijziging van dubbelbelastingverdragen handelen over het geheel van gewestbelastingen, dit wil zeggen zowel die welke zijn vermeld in de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, als die welke de gewesten (zouden) heffen op grond van de fiscale autonomie die artikel 170, §2, van de Grondwet hen toekent. Vermits het nieuwe verdragsartikel 26 (artikel 1 van het protocol) “belastingen van elke soort en benaming” betreft, vallen ook de belastingen die worden geheven door de gemeenschappen daaronder, op basis van de grondwettelijke autonomie inzake fiscaliteit.

Voor de vestiging van sommige belastingen die de gewesten zelf heffen, zou het nu al nodig kunnen zijn inlichtingen van andere staten te verkrijgen.

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

1. De overeenkomst en het protocol van 2007

1.1. De overeenkomst

Hoofdstuk I – Werkingssfeer van de overeenkomst

Artikel 1 bepaalt dat de overeenkomst van toepassing is op personen die inwoner zijn van één of van beide overeenkomstsluitende staten.

Artikel 2 geeft een overzicht van de belastingen waarop de overeenkomst van toepassing is. Het betreft de belastingen naar het inkomen en het vermogen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van een verdragspartij, haar staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen. Belastingen naar het inkomen en het vermogen zijn alle belastingen die worden geheven naar het ganse inkomen en vermogen of naar bestanddelen daarvan, met inbegrip van belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende goederen, belasting naar lonen en belastingen naar waardevermeerdering. In België is deze overeenkomst van toepassing op de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting, de belasting van niet-inwoners en de aanvullende crisisbijdrage, met inbegrip van de voorheffingen en de opcentiemen op die belastingen en voorheffingen. Ook de onroerende voorheffing valt hieronder.

De overeenkomst is ook van toepassing op alle identieke of in wezen soortgelijke belastingen die na de datum van ondertekening, naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde overheden van de verdragspartijen zullen elkaar in kennis stellen van belangrijke wijzigingen in hun regelgeving inzake belastingen.

Hoofdstuk II – Begripsbepalingen

Artikel 3 geeft een reeks begripsomschrijvingen, onder meer een definitie van de overeenkomstsluitende staten, hun grondgebied, de bedoelde rechtssubjecten, de bevoegde over-

heid en het internationale verkeer. De bevoegde autoriteit voor België is de minister van Financiën of diens bevoegde vertegenwoordiger.

Artikel 4 bepaalt wat wordt bedoeld met “inwoner van een overeenkomstsluitende staat”. Het betreft iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van de betrokken staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woon- of verblijfplaats, plaats van leiding of enige andere soortgelijke omstandigheid. De uitdrukking omvat ook de staat en elk staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap, maar niet de personen die in die staat enkel aan belasting zijn onderworpen ter zake van inkomsten uit aldaar gelegen bronnen ter zake van aldaar gelegen vermogen. Er geldt een aparte regeling voor natuurlijke personen die inwoner zijn van beide verdragspartijen.

Artikel 5 betreft de vaste inrichting van een onderneming.

Hoofdstuk III – Belastingheffing naar het inkomen

De artikelen 6 tot en met 21 hebben respectievelijk betrekking op inkomsten uit onroerende goederen, waaronder de onroerende voorheffing waarvoor de Vlaamse overheid bevoegd is (artikel 6), ondernemingswinst (artikel 7), internationaal vervoer per schip of vliegtuig (artikel 8), afhankelijke ondernemingen (artikel 9), dividenden (artikel 10), renten (artikel 11), royalty's (artikel 12), technische vergoedingen die een inwoner van een overeenkomstsluitende staat verkrijgt uit werkzaamheden van leidinggevende, technische of adviserende aard (artikel 13), vermogenswinst (artikel 14), inkomsten uit een dienstbetrekking (artikel 15), zitpenningen in vennootschappen (artikel 16), inkomsten van kunstenaars en sportbeoefenaars (artikel 17), pensioenen (artikel 18), inkomsten uit overheidsfuncties (artikel 19), betalingen aan studenten (artikel 20) en andere inkomsten (artikel 21).

Hoofdstuk IV – Belastingheffing naar het vermogen

Artikel 22, §1, bepaalt dat vermogen uit onroerend goed mag worden belast in de staat waar dat goed is gelegen. Vermogen dat bestaat uit roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van de permanente bedrijfszetel van een onderneming van de ene staat in de andere verdragspartij mag worden belast in de andere staat (artikel 22, §2). Schepen en vliegtuigen en het roerend goed gebruikt in internationaal verkeer mogen slechts worden belast in de verdragspartij waar de bedrijfsleider zijn woonplaats heeft (artikel 22, §3). Andere bestanddelen van vermogen van een inwoner van een partnerstaat zijn slechts daar belastbaar (artikel 22, §4).

Hoofdstuk V – Wijze waarop dubbele belasting wordt vermeden

Artikel 23 bevat een reeks maatregelen die in Rwanda, respectievelijk in België, moeten worden toegepast tot het voorkomen van een dubbele belasting. Ze slaan, wat België betreft, op andere inkomsten dan dividenden, renten en royalty's, inclusief inkomsten uit vermogen (artikel 23, §2, a) tot c)), respectievelijk op dividenden en verliezen van een onderneming (artikel 23, §2, d) tot f)).

Hoofdstuk VI – Bijzondere bepalingen

Artikel 24 (non-discriminatie) bevat een clause van nationale behandeling van personen en bedrijven. Inwoners of bedrijfszetels van de ene verdragspartij mogen niet minder gunstig worden behandeld dan die van de andere verdragspartij. Deze bepaling is van toepassing op belastingen van elke soort en benaming.

Artikel 25 houdt een regeling van geschillen in, hetzij een eenzijdige regeling, hetzij een met wederzijdse instemming van de verdragspartijen. Elke persoon die van oordeel is dat

de maatregelen van een verdragspartij of van beide verdragspartijen leiden tot een belastingheffing die in strijd is met verdragsbepalingen, kan, binnen de drie jaar nadat hij in kennis is gesteld van de maatregel, het bezwaar voorleggen aan de bevoegde overheid van de overeenkomstsluitende staat waarvan hij inwoner is of de nationaliteit bezit. De bevoegde overheid tracht het geschil zelf te regelen om een belasting te vermijden die in strijd is met dit verdrag, zo niet, in overeenstemming met de bevoegde overheid van de andere verdragspartij, indien hij niet zelf in staat is tot een akkoord te komen met de betrokken belastingplichtige. De bevoegde overheden van de partijen trachten gezamenlijk problemen of twijfelpunten op te lossen, en bepalen in onderlinge overeenstemming de administratieve maatregelen die nodig zijn voor de uitvoering van de verdragsbepalingen.

Artikel 26 regelt de uitwisseling van inlichtingen.

De bevoegde overheden van de verdragspartijen wisselen de inlichtingen uit die nodig zijn voor de uitvoering van de verdragsbepalingen of voor de toepassing of tenuitvoerlegging van de interne wetgeving inzake belastingen van elke soort en benaming. De gegevensuitwisseling wordt niet beperkt door de verdragsartikelen 1 en 2. De inlichtingen worden op dezelfde manier geheimgehouden als die welke onder de nationale wetgeving zijn verkregen. Zij worden slechts verstrekt aan de bevoegde personen of overheden die de inlichtingen enkel gebruiken voor officiële doeleinden. Deze personen of overheden mogen melding maken van de inlichtingen tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen (artikel 26, §1).

In geen geval mag dit verdragsartikel zo worden uitgelegd dat het een verdragspartij de verplichting zou opleggen 1° om administratieve maatregelen te treffen in afwijking van de wetgeving en de administratieve praktijk van deze of gene partij, 2° om inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of de normale gang van de administratieve werkzaamheden van deze of gene partij, en 3° om inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze onthullen of in strijd zouden zijn met de openbare orde (artikel 26, §2).

De verkregen inlichtingen mogen voor andere doeleinden worden gebruikt wanneer de wetgeving van beide overeenkomstsluitende staten zulk gebruik toestaat en wanneer de bevoegde overheid van de aangezochte staat zulk gebruik toestaat (artikel 26, §3).

De overeenkomstsluitende staten verlenen elkaar bijstand voor de betekening en de invordering van hun belastingvorderingen. Op verzoekschrift van de bevoegde overheid van een overeenkomstsluitende staat, zorgt de bevoegde autoriteit van de andere staat voor de betekening en de invordering van de belastingvorderingen. Met betrekking tot belastingvorderingen die nog vatbaar zijn voor beroep, mag de bevoegde overheid van een verdragspartij de bevoegde autoriteit van de andere partij verzoeken conservatoire maatregelen te treffen waarin de wetgeving van die staat voorziet (artikel 27).

De verdragsbepalingen tasten in geen geval de fiscale voorrechten aan die leden van diplomatieke vertegenwoordigingen en consulaire posten genieten. Leden van diplomatieke zendingen of consulaire posten die in de andere overeenkomstsluitende staat zijn geaccrediteerd en die de nationaliteit van de zendstaat bezitten, worden geacht inwoner te zijn van de zendstaat indien zij daar ter zake van belastingen aan dezelfde verplichtingen zijn onderworpen als de inwoners van die staat. De overeenkomst is niet van toepassing op internationale organisaties, hun organen of ambtenaren, noch op personen die lid zijn van diplomatieke zendingen of consulaire posten van een derde staat (artikel 28).

Hoofdstuk VII – Slotbepalingen

Artikel 29 stelt dat de overeenkomst in werking treedt op de datum van de laatste kennisgeving, waarbij de verdragspartijen elkaar in kennis stellen van het afronden van hun interne procedure. Voor de toepassing van de verdragsbepalingen wordt een onderscheid gemaakt tussen bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten, andere belastingen geheven naar het inkomen en belastingen naar het vermogen.

De overeenkomstsluitende staten kunnen in onderling overleg de overeenkomst te allen tijde wijzigen (artikel 30).

1.2. *Het protocol*

Bij de ondertekening zijn de ondertekenaars bepalingen overeengekomen die een integreerend deel van de overeenkomst vormen.

De term “bijzondere maatregelen voor het bevorderen van de economische ontwikkeling” verwijst enkel naar maatregelen die in Rwanda zijn getroffen (paragraaf 1).

Paragraaf 2 heeft betrekking op artikel 11, §3, over de vrijstelling van rente betaald uit hoofde van een lening of een krediet. De paragraaf geeft een opsomming van de instellingen die instaan voor het toestaan, waarborgen of verzekeren van de lening of voor het verlenen, waarborgen of verzekeren van het krediet. Voor België betreft het comité voor financiële steun aan de export (Finexpo), de Vereniging voor de Coördinatie van de Financiering op halflange termijn van Belgische Uitvoer (Creditexport) en de Delcreditedienst.

Paragraaf 3 bepaalt wanneer een dienstbetrekking wordt uitgeoefend.

Voor de toepassing van artikel 21, §3, en artikel 23, §2, a), zijn inkomsten belast wanneer zij daadwerkelijk zijn opgenomen in de belastbare grondslag op basis waarvan de belasting wordt berekend (paragraaf 4).

Verdragsartikel 23, §2, inzake het vermijden van dubbele belasting is niet van toepassing op inwoners van België die onrechtmatig voordeel willen halen uit de verdragsbepalingen, dit wil zeggen dat zijn werkzaamheden of investeringen in Rwanda niet beantwoorden aan rechtmatige financiële of economische behoeften (paragraaf 5).

De overeenkomst en het protocol zijn enkel in het Engels opgemaakt. Bijgevolg worden de Engelse verdragstekst en een Nederlandse vertaling ervan voorgelegd aan de leden van het Vlaams Parlement.

2. Het protocol van 2010

Het protocol telt drie artikelen.

Artikel I wijzigt artikel 26 van de overeenkomst dat handelt over de uitwisseling van inlichtingen.

Paragraaf 1 voorziet de uitwisseling van inlichtingen die waarschijnlijk relevant zullen zijn voor de toepassing van de bepalingen van de overeenkomst. Deze paragraaf handelt tevens over de inlichtingen die waarschijnlijk relevant zullen zijn voor de toepassing van de binnenlandse wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort en benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende staten. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2 van de overeenkomst. Bovendien mogen de bevoegde overheden van de overeenkomstsluitende staten in onder-

linge overeenstemming en via een briefwisseling langs diplomatieke weg, de werkingssfeer van het artikel wijzigen of uitbreiden.

Paragraaf 2 stelt dat de door een staat ontvangen inlichtingen op dezelfde manier geheim worden gehouden als die welke door die staat zijn verkregen onder toepassing van zijn binnenlandse wetgeving. Zij worden enkel ter kennis gebracht van personen en overheden die betrokken zijn bij de vestiging of invordering van de belastingen, bij de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van die belastingen of bij het toezicht daarop. Die personen en overheden mogen de informatie enkel gebruiken met het oog op het uitoefenen van hun opdracht, maar zij mogen er wel melding van maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen. Zij mogen de inlichtingen ook gebruiken voor andere doeleinden indien de wetgeving van beide staten dat toelaat en indien de bevoegde overheid van de aangezochte staat de toestemming geeft voor dat gebruik.

Paragraaf 3 handelt over sommige beperkingen ten gunste van de aangezochte staat bij de uitwisseling van inlichtingen. De aangezochte staat is met name niet verplicht om inlichtingen te verstrekken die 1° afwijken van de wetgeving en de administratieve praktijk, 2° die hij volgens zijn wetgeving of in de normale gang van zijn administratieve praktijk niet zou kunnen verkrijgen voor zijn eigen doeleinden, of 3° die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen of in strijd zijn met de openbare orde.

Op grond van paragraaf 4 moet de aangezochte staat de middelen aanwenden waarover hij inzake het inwinnen van inlichtingen beschikt, zelfs als die inlichtingen enkel van nut zijn voor de andere staat. Die nieuwe paragraaf brengt voor België geen nieuwe verplichtingen mee want, zoals dat het geval is voor de meeste OESO-lidstaten, was de Belgische praktijk reeds in overeenstemming met die regels.

Paragraaf 5 maakt de uitwisseling van welbepaalde inlichtingen, meer bepaald bankgegevens, mogelijk, zelfs wanneer de belastingwetgeving of de administratieve praktijk van een overeenkomstsluitende staat niet toestaat dat bewuste inlichtingen worden ingewonnen en verstrekt. De eerste zin van die paragraaf stemt overeen met paragraaf 5 van artikel 26 van het OESO-model. De tweede zin bepaalt overigens dat, wat België betreft, de belastingadministratie, teneinde de gevraagde inlichtingen te kunnen medelen, de bevoegdheid heeft om inlichtingen te verkrijgen en om een onderzoek in te stellen of om derden of belastingplichtigen te verhoren, en dit niettegenstaande elke andersluidende bepaling in zijn binnenlandse belastingwetgeving. In de Nederlandse vertaling van de tekst moet de woordengroep “eigendomsbelangen in een persoon” worden gelezen als “eigendomsbelangen van een persoon”.

Artikel II bepaalt dat het protocol in werking treedt op de datum van de laatste kennisgeving waarbij de verdragspartijen elkaar medelen dat hun interne procedure is afgerond.

Voor de toepassing van de bepalingen van het protocol wordt een onderscheid gemaakt tussen bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten, andere belastingen die worden geheven van inkomsten en alle andere belastingen geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende staten.

Artikel III stelt dat het protocol een integrerend deel vormt van de overeenkomst.

Het protocol is enkel in het Engels opgemaakt. Die tekst en een Nederlandse vertaling ervan worden bijgevolg voorgelegd aan de leden van het Vlaams Parlement.

III. PROCEDUREVERLOOP

1. Ondertekening en gemengde aard van het protocol

De ondertekening van het protocol vond plaats in Brussel op 17 mei 2010.

In verscheidene adviezen op vraag van de federale minister van Buitenlandse Zaken, stelde de Raad van State, afdeling Wetgeving, dat soortgelijke protocollen een gemengd karakter hebben. Volgens de Raad van State behoren tot de “belastingen van elke soort en benaming” ook de belastingen die worden geheven door de gemeenschappen en de gewesten op basis van de fiscale autonomie die hen wordt verleend bij artikel 170, §2, van de Grondwet.

Tijdens zijn vergadering van 26 oktober 2010 legde de Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB), het gemengde karakter vast. Zowel de federale staat als de gewesten en de gemeenschappen worden bevoegd geacht, aangezien alle belastingen die zij heffen nu of later onder het protocol vallen.

Ingevolge de beslissing van de ICBB van 9 juli 2008 worden de leden van de ICBB geacht met de in de WGV bereikte consensus in te stemmen, behoudens bezwaar binnen de dertig dagen na de notificatie van het verslag aan hen. In een brief van 20 januari 2011 deelde de voorzitter van de ICBB mee dat geen enkel bezwaar werd geformuleerd. De ICBB heeft de consensus in de WGV dus stilzwijgend bekrachtigd en die bijgevolg uitvoerbaar gemaakt.

Aangezien de Vlaamse Regering van mening is dat het basisverdrag van 16 april 2007 op zichzelf een gemengd verdrag naar intern recht uitmaakt, acht zij het nodig dat verdrag van 2007 met zijn protocol van 17 mei 2010 aan het Vlaams Parlement ter instemming voor te leggen. Bovendien wordt het basisverdrag door het protocol zo gewijzigd en aangevuld dat beide akten niet afzonderlijk van elkaar toepassing kunnen vinden. Daarom bevat het voorliggende ontwerp van decreet zowel de instemming met het basisverdrag als met het protocol.

2. Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV)

De SARiV verwijst in het advies dat hij op 29 oktober 2012 uitbracht over de dubbelbelastingverdragen tussen België en respectievelijk Singapore, Japan, Korea, Rwanda en Congo (advies 2012/27) naar eerder uitgebrachte adviezen over gelijkaardige verdragen. De Raad beperkt zich tot enkele aandachtspunten.

Wat het bankgeheim en fiscale regularisatie betreft, staat de SARiV stil bij twee aandachtspunten. Vooreerst wijst de Raad op het feit dat de Vlaamse overheid in het debat over het sluiten van een zogenaamd ‘Rubik-akkoord’ (een verdrag waarbij Zwitserland ten voordele van een verdragsstaat, in ruil voor anonimiteit, een soort van eenmalige bronheffing van 34 procent afhoudt op zwarte vermogens) afzijdig is gebleven, terwijl het erg waarschijnlijk is dat dit een impact kan hebben op de Vlaamse belastingheffingen. Om een goede inschatting te kunnen maken van wat een dergelijk akkoord voor de Vlaamse fiscaliteit zou betekenen, acht de adviesraad het wenselijk te bekijken of de wijze waarop de Vlaamse overheid zal betrokken worden bij het sluiten van dergelijke akkoorden, deel zal uitmaken van de afspraken die worden overeengekomen in het samenwerkingsakkoord met de federale overheid over de dubbelbelastingakkoorden.

Op de tweede plaats wijst de strategische adviesraad op een aantal problemen inzake de instemmingsprocedures van belastingovereenkomsten. De Raad is van oordeel dat op Vlaams niveau voldoende inspanningen worden gedaan om de procedures voor de belastingovereenkomsten snel af te handelen om ons land toe te laten zijn internationale engagementen na te komen en ondernemingen de nodige rechtszekerheid te bieden. De

Raad onderlijnt wel het belang om dit tempo aan te houden en tevens voortgang te maken met de afspraken die met de federale overheid moeten worden gemaakt via een samenwerkingsakkoord om de akkoorden ten uitvoer te leggen.

Ten slotte betreurt de Raad dat de wijze waarop dit verdrag van toepassing wordt verklaard op de deelstaten zeer vaag omschreven werd. In de formulering van de definitie van inwoner in verdragsartikel 4 wordt enkel vermeld: “ (...) en omvat zij eveneens die Staat en elk staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan.”. De Raad verkiest een meer duidelijke omschrijving van de bedoelde belastingen waarop het verdrag van toepassing is, met name ook die van de deelstaten en de lokale overheden.

De Vlaamse Regering neemt akte van deze opmerkingen van de SARiV en stelt vast dat de adviesraad zich akkoord verklaart met het voorontwerp van decreet. De Vlaamse Regering antwoordt als volgt op dit advies van de Raad.

Wat het debat betreft over het sluiten van een Rubik-akkoord, wijst de Vlaamse Regering er op dat er geen aanknopingspunt is met dit specifieke dubbelbelastingverdrag. De suggestie van de adviesraad is wel waardevol in het ruimere beleidskader inzake de uitwisseling van informatie inzake belastingen.

Wat de specifieke bewoordingen van het toepassingsgebied van dubbelbelastingverdragen betreft, voert de Vlaamse Regering aan dat zulke bilateraal gesloten verdragen elk een eigen dynamiek hebben. Zodoende kan het resultaat van elke bilateraal gevoerde onderhandeling verschillend zijn, wat zijn neerslag krijgt in de verdragstekst. Bijgevolg is het onvermijdelijk dat de teksten van al die bilaterale akkoorden enigszins verschillen van elkaar. Daarnaast herinnert de regering eraan dat de onderhandelingen voor zowel de overeenkomst als het protocol door de federale overheid zijn gevoerd, zonder haar medewerking.

3. Advies van de Raad van State

De afdeling Wetgeving van de Raad van State maakte in zijn advies van 29 november 2012, met kenmerk 52.350/1, naar aanleiding van het voorontwerp van instemmingsdecreet, volgende opmerkingen.

De Raad merkt op dat de nieuwe regeling inzake de uitwisseling van inlichtingen (artikel 26 van de overeenkomst, zoals gewijzigd door het protocol van 2010) algemeen is en dus niet beperkt tot de personen bedoeld in artikel 1 van het verdrag en tot de belastingen vermeld in artikel 2 van het verdrag. Aangezien het dus om een dubbel gemengd verdrag gaat, kunnen onder ‘bevoegde autoriteit’ verschillende overheden in België worden verstaan. De Raad beveelt daarom aan om aan Belgische zijde te voorzien in een coördinatiemechanisme en -orgaan, zodat enerzijds, de bevoegde autoriteiten van de andere verdragspartij weten tot welke instantie zij een verzoek om inlichtingen moeten richten en, anderzijds, de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek. De Raad stelt concreet voor om hierover een intrafederaal samenwerkingsakkoord te sluiten.

Vervolgens merkt de Raad op dat het instemmingsdecreet aangevuld zou kunnen worden met normatieve bepalingen inzake administratiefrechtelijke of strafrechtelijke beteugeling en dwanguitvoering, indien wordt geweigerd mee te werken aan onderzoeksmaatregelen.

De Vlaamse Regering reageert als volgt op dit advies van de Raad van State.

Voor het stroomlijnen van de intrafederale en de internationale samenwerking bij het toepassen van gemengde belastingverdragen, plegen de Vlaamse overheid, de federale overheid en de andere gemeenschappen en gewesten sinds 2011 overleg. Dit heeft ertoe geleid

dat twee ontwerpen van samenwerkingsakkoorden al in ruime mate zijn uitgewerkt, het ene samenwerkingsakkoord over het uitwisselen van fiscale inlichtingen en het andere akkoord over wederzijdse invorderingsbijstand. Het is de ambitie van de Vlaamse Regering dat beide samenwerkingsakkoorden samen met de gemengde belastingverdragen die nu al zijn ondertekend, in werking zouden treden.

Wat de suggestie van de Raad van State betreft tot aanvulling van het ontwerp van decreet over het sanctioneren van de weigering tot medewerking aan een fiscaal onderzoek, acht de Vlaamse Regering zulke aanvulling overbodig. Navraag leert dat op federaal niveau evenmin strafrechtelijke of administratiefrechtelijke sanctiebepalingen worden opgenomen in de instemmingswetten. De reden hiervoor is dat de belastingadministratie voor het verkrijgen van de nodige informatie in principe gebruikmaakt van de gemene procedure die hiervoor is voorzien in het Wetboek van Inkomstenbelasting (WIB, 1992, hoofdstuk III. Onderzoek en controle, opgenomen in titel VII. Vestiging en invordering van de belastingen). Dit betekent dat bij een gebrek aan, of een gemis van medewerking de belastingadministratie de strafrechtelijke en administratieve sancties kan opleggen die zijn voorzien bij het overtreden van de wettelijke bepalingen ter zake (WIB, 1992, hoofdstuk X. Strafbepalingen, opgenomen in titel VII. Vestiging en invordering van de belastingen), alsook in het Strafwetboek (artikelen 220-224). Dit geldt ook voor de onroerende voorheffing die door het WIB van 1992 wordt geregeld. Voor de eigenlijke gewestbelastingen, die op leegstand bijvoorbeeld, worden in het decreet ter zake enkele sanctiemodaliteiten voorzien, en voor de invorderingsaspecten die niet zijn geregeld, worden de regels van het WIB van 1992 mutatis mutandis steevast van toepassing verklaard. Voor de oneigenlijke gewestbelastingen die de Vlaamse overheid zelf al int, bijvoorbeeld de verkeersbelasting en de belasting op inverteerstelling, opgenomen in het Wetboek van de met Inkomstenbelastingen Gelijkgestelde Belastingen (WIGB), worden in artikel 2 van het WIGB een aantal sanctiemodaliteiten uit het WIB 1992 van toepassing verklaard.

4. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Het dagelijks bestuur van de SERV besliste tijdens zijn vergadering van 17 oktober 2012 om geen advies uit te brengen wegens de beperkte sociaaleconomische impact voor Vlaanderen. De Raad van de SERV heeft deze beslissing op 12 december 2012 bekrachtigd. De Vlaamse Regering meent dat met deze beslissing is voldaan aan de voorwaarden van het decreet van 7 mei 2004 inzake de SERV.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

VOORONTWERP VAN DECREET

**Voorontwerp van decreet houdende instemming met
1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Rwanda
tot het vermijden van dubbele belasting en
tot het voorkomen van het ontduiken en het ontgaan van belasting
inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het protocol,
ondertekend te Kigali op 16 april 2007, zoals gewijzigd door
het protocol, ondertekend te Brussel op 17 mei 2010,
2° het protocol tot wijziging van de onder 1° vermelde overeenkomst,
ondertekend te Brussel op 17 mei 2010**

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Zullen volkomen gevolg hebben:

1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Rwanda tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken en het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het protocol, ondertekend te Kigali op 16 april 2007, zoals gewijzigd door het protocol, ondertekend te Brussel op 17 mei 2010;

2° het protocol, ondertekend te Brussel op 17 mei 2010, tot wijziging van de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Rwanda tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken en het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Kigali op 16 april 2007.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

De heer Philippe Muyters
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport
Phoenixgebouw
Koning Albert II-laan 19
1210 Brussel

contactpersoon
Joris Bastiaensen
jbastiaensen@serv.be

ons kenmerk
SERV_BR_20121017_DBVmetSiJaKoRwCo_ubit

Brussel
17 oktober 2012

Adviesvraag over de dubbelbelastingverdragen met Singapore, Japan, Korea, Rwanda en Congo

Mijnheer de minister,

Het dagelijks bestuur van de SERV heeft heden beslist om geen advies uit te brengen over het voorontwerp van decreet tot instemming met de dubbelbelastingverdragen tussen België en Singapore, Japan, Korea, Rwanda en Congo. De reden hiervoor is de beperkte sociaaleconomische impact voor Vlaanderen.

Hedgachtend,

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
Wetstraat 34-36 • 1040 Brussel • T +32 2 209 01 11 • F +32 2 217 70 08 • info@serv.be • www.serv.be

De heer Philippe Muyters
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Werk, Ruimtelijke Ordening & Sport
Koning Albert II-laan 19

1210 BRUSSEL

contactpersoon
Joris Bastiaensen
jbastiaensen@serv.be

ons kenmerk
SERV_BR_20121212_DBV_SJKRC_bekrADV_jbkv

Brussel
12 december 2012

Adviesvraag dubbelbelastingverdragen tussen België en resp. Singapore, Japan, Korea, Rwanda en Congo.

Mijnheer de Minister,

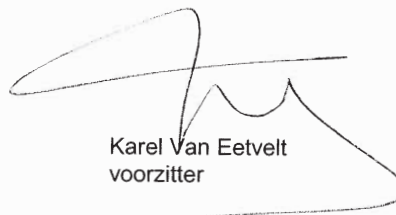
Op 17 oktober jl. werd u een antwoord op bovenvermelde adviesvraag onder voorbehoud overgemaakt.

Op zijn bijeenkomst van heden heeft de raad van de SERV dit antwoord bekrachtigd.

Met de meeste hoogachting,

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Karel Van Eetvelt
voorzitter

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
Wetstraat 34-36 • 1040 Brussel • T +32 2 209 01 11 • F +32 2 217 70 08 • info@serv.be • www.serv.be

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD
INTERNATIONAAL VLAANDEREN

STRATEGISCHE ADVIESRAAD INTERNATIONAAL VLAANDEREN

Boudewijnlaan 30 bus 81, 1000 Brussel
T: +32 2 553 01 81
F: + 32 2 553 50 76
sariv@iv.vlaanderen.be
http://www.sariv.be

Aan de heer Philippe Muyters
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport
Koning Albert II-laan 19 bus 11
1210 Brussel

uw bericht van
25 september 2012

uw kenmerk
DepFB/BORG/2012-
00027

ons kenmerk
Advies 2012/27

bijlagen

vragen naar / e-mail
Freddy.Evens@iv.vlaanderen.be

telefoonnummer
02 553 01 11

datum
29 oktober 2012

Betreft: Briefadvies over de voorontwerpen van decreet tot instemming met de dubbelbelastingverdragen tussen België en respectievelijk Singapore, Japan, Korea, Rwanda en Congo.

Mijnheer de minister,

Tijdens haar vergadering van 14 september 2012 hechtte de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring aan de voorontwerpen van decreet tot instemming met de dubbelbelastingverdragen tussen België en respectievelijk Singapore, Japan, Korea, Rwanda en Congo (hierna: “de overeenkomsten”). Zij gelastte u het advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (hierna: “de Raad”) in te winnen. Na een schriftelijke procedure keurde de Raad dit advies goed op 25 oktober 2012.

De Raad bracht reeds eerder over gelijkaardige overeenkomsten een advies uit.¹ Voor een schets van het globale kader verwijst hij naar zijn eerdere adviezen over o.m. de problematiek van de uitwisseling van informatie inzake belastingaangelegenheden.²

¹ SARiV, Briefadvies over de voorontwerpen van instemmingsdecreet met de akkoorden tussen België en respectievelijk het Gemeenebest van de Bahama's, Saint Lucia, Saint Vincent & de Grenadines en Saint Kitts & Nevis inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden, Advies 2012/06, 19 april 2012; SARiV, Briefadvies over de voorontwerpen van decreet tot instemming met de akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden tussen België en respectievelijk Andorra, Liechtenstein en Gibraltar, Advies 2012/16, 9 juli 2012; SARiV, Briefadvies over de voorontwerpen van decreet tot instemming met de akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden tussen België en respectievelijk Dominica, Grenada en Montserrat, Advies 2012/17, 31 juli 2012; SARiV, Briefadvies over de voorontwerpen van decreet tot instemming met de akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden tussen België en respectievelijk Antigua en Barbuda en Anguilla, Advies 2012/18, 31 juli 2012.

² SARiV, Advies over het verdrag inzake wederzijdse administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden en bijlage A, B en C en Protocol tot wijziging van het Verdrag, Advies 2012/1, 9 februari 2012; SARiV, Advies over de ontwerpen van decreet tot instemming met de wijzigingen van de verdragen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, tussen België en respectievelijk Duitsland (2010),

Flemish Foreign Affairs Council

Tijdens zijn plenaire vergadering van 17 april 2012 formuleerde de Raad de bedenking dat, gelet op de grote hoeveelheid voorontwerpen van decreet ter instemming met dubbelbelastingverdragen en akkoorden inzake uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden die hem ter advisering worden voorgelegd, het gegeven dat deze verdragen onderling vele gelijkenissen vertonen en een beperkte impact op Vlaanderen hebben, en in acht genomen de personeelsbeperkingen van zijn secretariaat, hij zich voor de toekomst genoodzaakt zal zien zich in zijn adviezen tot een aantal bondige opmerkingen m.b.t. tot dit soort voorontwerpen van decreet te beperken. Hij zal daarbij vooral aandacht hebben voor de wijze waarop deze overeenkomsten ook van toepassing worden op Vlaanderen. In zijn vorige adviezen m.b.t. dubbelbelastingverdragen heeft de Raad immers zijn belangrijkste opmerkingen reeds geformuleerd. Hij heeft dit standpunt bevestigd tijdens zijn vergadering van 26 juni 2012. De voorliggende overeenkomsten werden niet meer aan een grondig vergelijkend onderzoek onderworpen.

De Raad wil niettemin enkele opmerkingen maken. Hij vangt aan met twee algemene opmerkingen. Vervolgens gaat hij kort in op de toepassing van de overeenkomsten op Vlaanderen. Ten slotte komt hij tot zijn conclusie.

1. Algemene opmerkingen

De belastingovereenkomsten kwamen recent in de actualiteit. Het debat ging enerzijds over het bankgeheim en fiscale regularisatie en anderzijds over de lange instemmingsprocedures.

Wat betreft het bankgeheim en fiscale regularisatie wil de Raad niet ingaan op alle details van deze complexe materie, maar hij staat toch stil bij enkele aandachtspunten voor de Vlaamse overheid. Het debat borrelde opnieuw op in het kader van de bespreking van het sluiten van een zogenaamd “Rubik-akkoord”³ met Zwitserland om de Belgische inkomsten te spijzen.⁴ Volgens professor Maus is een Rubik-akkoord in strijd met het gelijkheidsbeginsel, omdat België dan ook andere landen waarmee het een dubbelbelastingverdrag afsloot een gelijkaardige mogelijkheid moet bieden. De Raad ziet tevens een band met het Europeesrechtelijk kader, waarnaar hij in vorige adviezen reeds verwees.⁵ Hij merkt op dat de “Rubik-akkoorden” die andere lidstaten sloten met Zwitserland botsen met het Europese beleids- en juridisch kader. De onderhandelingen over nauwere samenwerking tussen de Europese Unie en Zwitserland worden immers in grote mate bezwaard door de terughoudendheid van de Zwitsers om het bankgeheim op te heffen. De goedkeuring van reeds gesloten bilaterale akkoorden van andere lidstaten botst steeds op problemen⁶. De Europese

Frankrijk (2009), Luxemburg (2009), Nederland (2009) en het Verenigd Koninkrijk (2009), Advies 2012/2, 9 februari 2012; SARIV, Advies over diverse dubbelbelastingverdragen met Europese landen, Advies 2012/15, 9 juli 2012.

³ Een ‘Rubik-akkoord’ is een verdrag waarbij Zwitserland ten voordele van een verdragsstaat, in ruil voor anonimiteit, een soort van eenmalige bronheffing van 34 procent afhoudt op zwarte vermogens. M. MAUS, Met een betere fiscale regularisatie zijn geen Rubik-akkoorden nodig, *De Tijd*, 11.09.2012. [http://www.tijd.be/opinie/analyse/Met_een_betere_fiscale_regularisatie_zijn_geen_Rubik_akkoorden_nodig.9240818-2336.art]; N, Belgen verbergen 30 miljard bij Zwitserse banken, *De Tijd*, 06.09.2012. [http://www.tijd.be/nieuws/politiek_economie_europa/Belgen_verbergen_30_miljard_euro_bij_Zwitserse_banken.92390-90-3140.art]

⁴ P. DENDOOVEN, Tijd voor fiscale New Deal, *De Standaard*, 15.09.2012. [http://www.standaard.be/artikel/detail.aspx?artikelid=DMF20120914_00296600]. Zie ook www.fiscaalcorrect.be.

⁵ Zie voetnoot 1.

⁶ T. VERHOOSEL, Berne and London amend their bilateral tax agreement, *Europolitics*, 4389, 21.03.2012, p. 11; V. POP, EU commissioner blasts bilateral tax deals with Switzerland, *EUobserver*, 05.03.2012; T. VERHOOSEL, Commission warns against “Rubik” temptation, *Europolitics*, 4378, 05.03.2012.

Raad benadrukte in zijn conclusies van 18 en 19 oktober 2012 de noodzaak aan de ontwikkeling van een fiscaal beleid gericht op groei en kondigt een mededeling van de Commissie aan over de relatie met belastingparadijzen.⁷

Het verdient aandacht om deze problematiek ook van Vlaamse zijde verder op te volgen om een goede inschatting te kunnen maken van wat een dergelijk akkoord voor de Vlaamse fiscaliteit zou betekenen. De Raad heeft ook opgemerkt dat de Vlaamse overheid in dit debat afzijdig is gebleven, terwijl hij vermoedt dat het niettemin een impact kan hebben op de Vlaamse belastingheffingen.⁸ De Raad acht het wenselijk te bekijken of de wijze waarop de Vlaamse overheid zal betrokken worden bij het sluiten van dergelijke akkoorden, deel zal uitmaken van de afspraken die worden overeengekomen in het samenwerkingsakkoord met de federale overheid over de dubbelbelastingakkoorden.⁹

In de tweede plaats verscheen er in de pers kritiek op de lange instemmingsprocedures van belastingovereenkomsten.¹⁰ De Raad heeft al herhaalde malen in zijn adviezen opmerkingen geformuleerd over de wijze waarop de procedures voor belastingovereenkomsten in ons land werden aangepakt en de instemmingsprocedures verlopen. Hij had hierbij telkens aandacht voor hoe de doorvertaling naar de deelstaten werd geregeld met de partnerlanden. De Raad betreurt dat in de pers de schuld voor de lange procedures nogal eenzijdig werd gelegd bij feit dat de verschillende deelstatelijke parlementen hun goedkeuring moeten geven. Hij wijst er echter op dat uit zijn ervaring met belastingovereenkomsten van het laatste werkjaar blijkt dat de federale fiscale administratie niet altijd zorgvuldig is omgesprongen met de afhandeling van de procedures. Door de belastingovereenkomsten onterecht als exclusieve federale bevoegdheden te bestempelen, werd veel vertraging veroorzaakt. Daarenboven heeft de Raad herhaalde malen opgemerkt dat de doorvertaling naar de deelstaten niet altijd zorgvuldig werd aangepakt (zie *supra*). De Raad is van oordeel dat op Vlaams niveau wel inspanningen worden gedaan om de procedures voor de belastingovereenkomsten snel af te handelen om ons land toe te laten zijn internationale engagementen na te komen en ondernemingen de nodige rechtszekerheid te bieden.¹¹ De tijdsdruk

⁷ EUROPESE RAAD, *Europese Raad 18 en 19 oktober 2012 Conclusie, EUCO 156/12*, Brussel, 19 oktober 2012, 4: "Een op groei gericht fiscaal beleid ontwikkelen: er moet voortgang worden gemaakt met de werkzaamheden en de besprekingen inzake de voorstellen betreffende energiebelasting, betreffende een gemeenschappelijke geconsolideerde heffingsgrondslag voor de vennootschapsbelasting en betreffende de herziening van de richtlijn belastingheffing op spaargelden; ook moet snel overeenstemming worden bereikt over de onderhandelingsrichtsnoeren voor overeenkomsten met derde landen inzake spaarbelasting. De Europese Raad ziet uit naar de mededeling van de Commissie inzake goed bestuur met betrekking tot belastingparadijzen en agressieve fiscale planning, die vóór het einde van het jaar wordt verwacht."

⁸ Bijvoorbeeld met betrekking tot erfenissen en nalatenschappen op Zwitserse rekeningen.

⁹ Zie vroegere adviezen hierover van de SARIv opgesomd in voetnoten 1 en 2.

¹⁰ E. CLEEREN, Getalm over belastingverdragen hindert Belgische bedrijven, *De Tijd*, 29.08.2012, 4. "Dankzij het puike werk van onze fiscale administratie - ik spreek van Rolls-Royce-ambtenaren - konden we België op de kaart zetten als dé toegangspoort tot Europa voor Chinese bedrijven. Door het getalm bij de ratificatie laten we die mogelijkheid aan onze neus voorbij gaan", zegt Jean Baeten van het VBO. 'Als je goede internationale relaties wil uitbouwen, moet je ervoor zorgen dat gemaakte afspraken worden gehonoreerd en in nationale wetten worden vertaald.'

¹¹ Zie SARIv, Briefadvies over het ontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomst tussen de regering van het Koninkrijk België en de regering van de Volksrepubliek China tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belasting naar het inkomen, en met het protocol, beide ondertekend te Brussel op 7 oktober 2009, alsook met de briefwisseling van 30 mei en 11 juli 2011, Advies 2012/3, 9 februari 2012. De Raad heeft de afhandeling van deze overeenkomst tegen het licht gehouden en kon vaststellen dat alle stappen elkaar snel hebben opgevolgd. De briefwisseling met China die het akkoord van toepassing verklaarde op de deelstaten dateert van 11 juli 2011. De Raad is niet op de hoogte van het tijdstip dat de federale overheid het dossier overmaakte aan de Vlaamse overheid. De afhandeling op Vlaams niveau verliep echter voorspoedig vanaf de opstart van de formele procedure. Op 9 december 2011 stemde de Vlaamse Regering principiële in met deze overeenkomst. Het advies van de SARIv volgde op 9 februari 2012. Op 27 maart 2012 bracht de Raad van State zijn advies uit. Op 11 mei 2012 keurde de Vlaamse Regering het

mag echter geen reden zijn om de procedures niet zorgvuldig af te handelen. De Raad onderlijnt wel het belang om dit tempo aan te houden en tevens voortgang te maken met de afspraken die met de federale overheid moeten worden gemaakt via een samenwerkingsakkoord om de akkoorden ten uitvoer te leggen.

2. Bespreking van de overeenkomsten

De overeenkomst met **Singapore** ondertekend te Singapore op 6 november 2006, zoals gewijzigd door het protocol van 16 juli 2009, en het protocol zelf worden op basis van de uitwisseling van brieven van de Federale Overheidsdienst Financiën en de *Inland Revenue Authority of Singapore* ook van toepassing op de gemeenschappen en gewesten. Dit is in overeenstemming met het advies van de Raad van State, omdat de overeenkomst over “belastingen van elke soort en benaming” ook de belastingen omvat die worden geheven door de deelstaten op basis van de fiscale autonomie die hen wordt verleend bij artikel 170, paragraaf 2, van de Grondwet. Voor Singapore heeft dit echter geen gevolg, omdat zij geen politieke sub-entiteiten of lokale overheden kennen. Deze uitbreiding van de toepassing moet echter nog worden geformaliseerd door een overeenkomst tussen de partijen zoals voorzien in artikel 24 van de overeenkomst.

In lijn met zijn eerdere opmerking (zie *supra*, 1.) hoopt de Raad op een spoedige afhandeling van de goedkeuringsprocedure van de overeenkomst met Singapore, gelet op het belang van de economische relaties met Singapore, de belangrijke aanwezigheid in de haven van Antwerpen en het aangekondigd Europees vrijhandelsakkoord met Singapore¹², dat nog een bijkomende stimulans kan vormen.

Het protocol ondertekend met **Japan** in Brussel op 26 januari 2010 ter aanvulling van het verdrag met Japan, ondertekend in Tokyo op 28 maart 1968, zoals gewijzigd door het protocol ondertekend te Brussel op 9 november 1988, voorziet in de aanpassing van het basisverdrag aan de nieuwe regels inzake het bankgeheim. Artikel 2 voegt echter ook een bepaling 3A toe aan het verdrag uit 1968 waardoor het ook van toepassing wordt verklaard op de lokale autoriteiten van België nadat de goedkeuringsprocedure van dit protocol is afgerond. Hierdoor is geen aanvullende uitwisseling van brieven of andere stappen nodig om deze overeenkomst van toepassing te maken op de belastingen geheven door de deelstaten. De Raad merkt hierbij wel op dat de term “lokale autoriteiten van België” ongelukkig gekozen is. In het kader van de Vlaamse decreten slaat dit op de steden en gemeenten. Een meer algemene terminologie (“*political subdivisions and local authorities*”) zoals werd gehanteerd in de briefwisseling met Singapore en Korea zou alle twijfel weggenomen hebben dat deze overeenkomst ook van toepassing is op de deelstaten.

De belastingovereenkomst met **Zuid-Korea** ondertekend te Brussel op 29 augustus 1977, zoals gewijzigd door de aanvullende overeenkomst ondertekend te Brussel op 20 april 1994, is een klassiek dubbelbelastingverdrag met betrekking tot belastingen van elke soort en benaming en regelt tevens de uitwisseling van informatie. Het protocol ondertekend te Brussel op 8 maart 2010 brengt het in

akkoord definitief goed. Het werd op 26 juni 2012 behandeld in de bevoegde commissie van het Vlaams Parlement en op 4 juli keurde de plenaire vergadering het akkoord goed. Op 13 juli volgde de afkondiging van het instemmingsdecreet door de Vlaamse Regering en op 9 september 2012 werd het gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

¹² COUNCIL OF THE EUROPEAN UNION, *Presidency Report. Implementation of EC conclusions – state of play*, 14658/2/12/REV 2, Brussel, 12 oktober 2012, 11: “The Compact for Growth and Jobs identifies the negotiation, signing and conclusion of trade agreements as a priority measure. It mentions the objective to finalise negotiations with Singapore and Canada by the end of the year, which appears possible in light of current progress.”

overeenstemming met de regels over de opheffing van het bankgeheim. Op basis van een uitwisseling van brieven tussen de Federale Overheidsdienst Financiën en de *Ministry of Strategy and Finance* van Korea van respectievelijk 9 maart 2011 en 30 maart 2011 stemden de partijen overeen om de toepassing van deze overeenkomst uit te breiden tot de “*political subdivisions or local authorities*”. De Koreaanse partij verklaarde zich akkoord om dit te formaliseren via een gezamenlijke overeenkomst zoals voorzien in artikel 24 van de overeenkomst.

De belastingovereenkomst met **Rwanda** ondertekend te Kigali op 16 april 2007, zoals gewijzigd door het protocol ondertekend te Brussel op 17 mei 2010, betreft eveneens een dubbelbelastingverdrag met betrekking tot belastingen van elke soort en benaming en regelt tevens de uitwisseling van informatie. De wijze waarop dit van toepassing wordt verklaard op de deelstaten is slechts zeer vaag omschreven. In de formulering van de definitie van inwoner in artikel 4 wordt enkel vermeldt: “...*en omvat zij eveneens die Staat en elk staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan.*” De Raad geeft er de voorkeur aan dat in dergelijke overeenkomsten de artikelen die handelen over de werkingssfeer van de overeenkomst en de omschrijving van de belastingen waarop de overeenkomst van toepassing is, een duidelijke omschrijving geven die de overeenkomst ook van toepassing verklaart op de deelstaten en lokale overheden. De Raad stelde ook vast dat het protocol dit evenmin verder verduidelijkt en dat er in artikel I louter sprake is van belastingheffing waarin de “nationale” wetgeving voorziet.

De belastingovereenkomst met **Congo** ondertekend te Brussel op 23 mei 2007, zoals gewijzigd door het protocol ondertekend te Kinshasa op 16 juli 2010, dateren beiden van nagenoeg hetzelfde tijdstip als bovengenoemde overeenkomsten met Rwanda. Het betreft eveneens een dubbelbelastingverdrag met betrekking tot belastingen van elke soort en benaming en regelt tevens de uitwisseling van informatie. De formulering van de teksten is in grote mate gelijklopend met die van Rwanda, inclusief de wijze waarop de overeenkomst van toepassing wordt gemaakt op de deelstaten. De opmerking geformuleerd door de Raad voor de overeenkomst met Rwanda is derhalve ook van toepassing op de overeenkomst met Congo.

3. Conclusie

Tot slot gaat de Raad akkoord met de voorontwerpen van decreet tot instemming met de dubbelbelastingverdragen tussen België en respectievelijk Singapore, Japan, Korea, Rwanda en Congo.

Hoogachtend,

Prof. Dr. Jan Wouters
Voorzitter SARiV

Freddy Evens
Secretaris SARiV

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 52.350/1
van 29 november 2012

over

een voorontwerp van decreet ‘houdende instemming met :

1° de overeenkomsten tussen het Koninkrijk België en de Republiek Rwanda tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken en het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het protocol ondertekend te Kigali op 16 april 2007, zoals gewijzigd door het protocol, ondertekend te Brussel op 17 mei 2010;

2° het protocol tot wijziging van de onder 1° vermelde overeenkomst, ondertekend te Brussel op 17 mei 2010’

Op 8 november 2012 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet 'houdende instemming met :

- 1° de overeenkomsten tussen het Koninkrijk België en de Republiek Rwanda tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken en het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het protocol ondertekend te Kigali op 16 april 2007, zoals gewijzigd door het protocol, ondertekend te Brussel op 17 mei 2010;
- 2° het protocol tot wijziging van de onder 1° vermelde overeenkomst, ondertekend te Brussel op 17 mei 2010'.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 29 november 2012. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, Marc RIGAUX en Lieven DENYS, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Anja SOMERS, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 29 november 2012.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe instemming te verlenen met de overeenkomst en het protocol tot wijziging van het dubbelbelastingverdrag met Rwanda op het vlak van het uitwisselen van inlichtingen.

ALGEMENE OPMERKINGEN

3. De Werkgroep gemengde verdragen, ingesteld bij het samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten ‘over de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen’, heeft op 3 februari 2011 geoordeeld dat de overeenkomst een gemengd verdrag is.²

4. Het nieuwe artikel 26, paragraaf 1, van het dubbelbelastingverdrag (artikel I van het protocol) luidt:

(vertaling) “De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die naar verwachting relevant zullen zijn voor de uitvoering van de bepalingen van deze Overeenkomst of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort en benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten, voor zover de belastingheffing waarin die nationale wetgeving voorziet niet in strijd is met de Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2. Bovendien mogen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten, in onderlinge overeenstemming en via een wisseling van brieven langs diplomatieke weg, de werkingssfeer van dit artikel wijzigen of uitbreiden voor de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is.”

Artikel 1 van het verdrag omschrijft het personeel toepassingsgebied, namelijk “personen die inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten”, terwijl artikel 2 de belastingen bepaalt waarop het verdrag van toepassing is. Het gaat om “belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van een overeenkomstsluitende Staat of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan” (paragraaf 1 van het artikel). De bestaande belastingen waarop het verdrag in België van toepassing is, zijn de

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

² De Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid (ICBB) stemde via de schriftelijke procedure in met het verslag van de Werkgroep gemengde verdragen, wat bij brieven van 18 mei 2011 is bevestigd.

personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting, de belasting van niet-inwoners en de aanvullende crisisbijdrage, telkens “met inbegrip van de voorheffingen en de opcentiemen op die belastingen en voorheffingen” (paragraaf 3 van het artikel).

De nieuwe regeling inzake de uitwisseling van inlichtingen met Rwanda is evenwel algemeen *en is dus niet beperkt tot de personen bedoeld in artikel 1 van het verdrag en tot de belastingen vermeld in artikel 2 van het verdrag*. Bovendien kunnen ook inlichtingen worden gevraagd aan een bevoegde autoriteit “zelfs al heeft [die autoriteit] die inlichtingen niet nodig voor zijn eigen belastingdoeleinden” (nieuw artikel 26, paragraaf 4, van het verdrag). De Staat aan wie de inlichtingen zijn gevraagd, dient gebruik te maken van “de middelen voor het verzamelen van inlichtingen waarover hij beschikt om de gevraagde inlichtingen te verkrijgen” (*idem*).

Gelet daarop rijst de vraag wie in België uitvoering zal moeten geven aan een verzoek om inlichtingen uitgaande van een bevoegde autoriteit van Rwanda.

Uit artikel 3, paragraaf 1, h), van het verdrag volgt dat in België onder “bevoegde autoriteit” wordt verstaan “de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger”. Aangezien het om een gemengd verdrag gaat, is de bevoegdheid daarmee niet exclusief aan de federale Minister van Financiën (of zijn bevoegde vertegenwoordiger) toegewezen, maar kan het ook om een deelstatelijke minister van Financiën gaan.

Daarom verdient het aanbeveling om op het intern-Belgische vlak te voorzien in een coördinatiemechanisme en -orgaan, zodat de bevoegde autoriteiten van Rwanda weten tot wie een verzoek om inlichtingen moet worden gericht en de federale Staat, de gemeenschappen en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek. De Raad van State beveelt dan ook aan daarover een samenwerkingsakkoord in de zin van artikel 92*bis* van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ te sluiten.³

5. De vraag rijst of de nieuwe regeling inzake het uitwisselen van inlichtingen tot administratiefrechtelijke of strafrechtelijke beteugeling en tot dwanguitvoering kan leiden wanneer geweigerd wordt mede te werken aan onderzoeksverrichtingen.

³ Vergelijk met artikel 1*bis* van de bijzondere wet van 16 januari 1989 ‘betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten’, en het samenwerkingsakkoord van 7 december 2001 ‘tussen de Federale Staat en de Gewesten betreffende de uitwisseling van informatie in het kader van de uitoefening van hun fiscale bevoegdheden en betreffende de overlegprocedures inzake technische uitvoerbaarheid van door de Gewesten voorgenomen wijzigingen aan de gewestelijke belastingen en inzake de technische uitvoerbaarheid van de invoering door de Gewesten van algemene belastingverminderingen of -vermeerderingen van de verschuldigde personenbelasting’.

Het staat aan de auteur van het ontwerp om zich over deze vraag uit te spreken en om, in functie van zijn bedoelingen, eventueel het instemmingsdecreet aan te vullen met normatieve bepalingen in die zin.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Zullen volkomen gevolg hebben:

- 1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Rwanda tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken en het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het protocol, beide ondertekend te Kigali op 16 april 2007, zoals gewijzigd door het protocol van 17 mei 2010;
- 2° het protocol, ondertekend te Brussel op 17 mei 2010, tot wijziging van de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Rwanda tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken en het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Kigali op 16 april 2007.

Brussel, 22 maart 2013.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

BIJLAGEN:

- Nederlandse vertaling van de overeenkomst
- Nederlandse vertaling van het protocol
- Engelse tekst van de overeenkomst
- Engelse tekst van het protocol

VERTALING**Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Rwanda tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken en het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen**

DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIE

EN

DE REGERING VAN DE REPUBLIEK RWANDA,

WENSENDE een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken en het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, zijn het volgende overeengekomen :

HOOFDSTUK I. - Werkingssfeer van de overeenkomst

Artikel 1 – Personen op wie de overeenkomst van toepassing is

Deze Overeenkomst is van toepassing op personen die inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten.

Artikel 2 – Belastingen waarop de overeenkomst van toepassing is

1. Deze Overeenkomst is van toepassing op belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van een overeenkomstsluitende Staat of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan.

2. Als belastingen naar het inkomen en naar het vermogen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven naar het gehele inkomen, naar het gehele vermogen, of naar bestanddelen van het inkomen of van het vermogen, daaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende goederen, belastingen naar het totale bedrag van de door ondernemingen betaalde lonen of salarissen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering.

3. De bestaande belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is, zijn met name :

- a) in Rwanda :
 - 1) de personenbelasting;
 - 2) de vennootschapsbelasting;
 - 3) de belastingen die aan de bron worden ingehouden, en
 - 4) de belasting op het verhuren van onroerend goed zoals voorgeschreven door de Wet nr. 17/2002 waarin de bron van inkomsten voor districten en steden en het

bestuur ervan wordt vastgelegd, zoals gewijzigd; (hierna te noemen « Rwandese belasting »);

b) in België :

- 1) de personenbelasting;
- 2) de vennootschapsbelasting;
- 3) de rechtspersonenbelasting;
- 4) de belasting van niet-inwoners;
- 5) de aanvullende crisisbijdrage;

met inbegrip van de voorheffingen en de opcentiemen op die belastingen en voorheffingen, (hierna te noemen « Belgische belasting »).

4. De Overeenkomst is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die na de datum van de ondertekening van de Overeenkomst naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten delen elkaar alle belangrijke wijzigingen mee die in hun belastingwetten zijn aangebracht.

HOOFDSTUK II. – Begripsbepalingen

Artikel 3 – Algemene bepalingen

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst, tenzij het zinsverband anders vereist :

a)

- 1) betekent de uitdrukking « België », het Koninkrijk België; in aardrijkskundig verband gebruikt, betekent zij het grondgebied van het Koninkrijk België, daaronder begrepen de territoriale zee en de maritieme zones en de luchtgebieden waarover het Koninkrijk België, in overeenstemming met het internationaal recht, soevereine rechten of zijn rechtsmacht uitoefent;
- 2) betekent de uitdrukking « Rwanda », de Republiek Rwanda; in aardrijkskundig verband gebruikt, betekent zij al het grondgebied, alle meren en de zones in de meren en de luchtgebieden waarover Rwanda, in overeenstemming met het internationaal recht, soevereine rechten mag uitoefenen;

b) betekenen de uitdrukkingen « een overeenkomstsluitende Staat » en « de andere overeenkomstsluitende Staat », België of Rwanda, al naar het zinsverband vereist;

c) omvat de uitdrukking « persoon » een natuurlijke persoon, een vennootschap en elke andere vereniging van personen;

d) betekent de uitdrukking « vennootschap » elke rechtspersoon of elke entiteit die voor de belastingheffing in de overeenkomstsluitende Staat waarvan zij inwoner is, als een rechtspersoon wordt behandeld;

e) heeft de uitdrukking « onderneming » betrekking op het uitoefenen van eender welk bedrijf;

f) betekenen de uitdrukkingen « onderneming van een overeenkomstsluitende Staat » en « onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat » onderscheidenlijk een onderneming gedreven door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat en een

onderneming gedreven door een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat;

- g) betekent de uitdrukking « internationaal verkeer » elk vervoer door een schip of luchtvaartuig dat wordt geëxploiteerd door een onderneming die haar plaats van werkelijke leiding in een overeenkomstsluitende Staat heeft, behalve indien het schip of luchtvaartuig slechts tussen in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen plaatsen wordt geëxploiteerd;
- h) betekent de uitdrukking « bevoegde autoriteit » :
- 1) in België, de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger, en
 - 2) in Rwanda, de Minister die belast is met Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;
- i) betekent de uitdrukking « onderdaan », met betrekking tot een overeenkomstsluitende Staat :
- 1) elke natuurlijke persoon die de nationaliteit of het staatsburgerschap van die overeenkomstsluitende Staat bezit;
 - 2) elke rechtspersoon, personenvennootschap of vereniging, die zijn rechtspositie als zodanig ontleent aan de wetgeving die in die overeenkomstsluitende Staat van kracht is;
- j) omvat de uitdrukking « bedrijf » het uitoefenen van een vrij beroep en het uitoefenen van andere werkzaamheden van zelfstandige aard.

2. Voor de toepassing van de Overeenkomst op enig tijdstip door een overeenkomstsluitende Staat heeft, tenzij het zinsverband anders vereist, elke niet erin omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking op dat tijdstip heeft volgens de wetgeving van die Staat met betrekking tot de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is; elke betekenis overeenkomstig de belastingwetten die van toepassing zijn in die Staat, heeft voorrang op een betekenis die aan die uitdrukking wordt gegeven overeenkomstig andere wetten van die Staat.

3. Er is overeengekomen dat de bepalingen van de Overeenkomst die gelijk of in wezen gelijksoortig zijn aan de bepalingen van het OESO-model van belastingovereenkomst inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, geïnterpreteerd zullen worden overeenkomstig de algemene principes die zijn vermeld in de commentaar bij de artikelen van het model van belastingovereenkomst. Dit is niet van toepassing met betrekking tot :

- a) elk gebrek aan overeenstemming dat door een overeenkomstsluitende Staat in een opmerking bij de commentaar is geformuleerd;
- b) elke andersluidende interpretatie die in deze Overeenkomst is bepaald;
- c) elke andersluidende interpretatie die door één van de overeenkomstsluitende Staten is gepubliceerd and die aan de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat werd betekend vóór de inwerkingtreding van de Overeenkomst;
- d) elke andersluidende interpretatie die door de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten werd overeengekomen na de inwerkingtreding van de Overeenkomst.

Artikel 4 – Inwoner

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking « inwoner van een overeenkomstsluitende Staat » iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van oprichting, plaats van leiding of enige andere soortgelijke omstandigheid, en omvat zij eveneens die Staat en elk staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan. Die

uitdrukking omvat echter niet personen die in die Staat alleen ter zake van inkomsten uit in die Staat gelegen bronnen of ter zake van aldaar gelegen vermogen aan belasting zijn onderworpen.

2. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van paragraaf 1 inwoner van beide overeenkomstsluitende Staten is, wordt zijn toestand op de volgende wijze geregeld :

- a) hij wordt geacht enkel inwoner te zijn van de Staat waar hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft; indien hij in beide Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht enkel inwoner te zijn van de Staat waarmee zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);
- b) indien niet kan worden bepaald in welke Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft of indien hij in geen van de Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht enkel inwoner te zijn van de Staat waar hij gewoonlijk verblijft;
- c) indien hij gewoonlijk verblijft in beide Staten, of » in geen van beide, wordt hij geacht enkel inwoner te zijn van de Staat waarvan hij onderdaan is;
- d) indien hij onderdaan is van beide Staten of van geen van beide, regelen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming.

3. Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van paragraaf 1 inwoner is van beide overeenkomstsluitende Staten, wordt hij geacht enkel inwoner te zijn van de Staat waar zijn plaats van werkelijke leiding is gelegen.

Artikel 5 – Vaste inrichting

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking « vaste inrichting » een vaste bedrijfsinrichting met behulp waarvan de werkzaamheden van een onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend.

2. De uitdrukking « vaste inrichting » omvat in het bijzonder :

- a) een plaats waar leiding wordt gegeven;
- b) een filiaal;
- c) een kantoor;
- d) een fabriek;
- e) een werkplaats; en
- f) een mijn, een olie- of gasbron, een steengroeve of enige andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen.

3. De uitdrukking « vaste inrichting » omvat eveneens :

- a) de plaats van uitvoering van een bouwwerk, van constructie- of installatiewerkzaamheden of van werkzaamheden van toezicht daarop, doch uitsluitend indien de duur van dat bouwwerk of van die werkzaamheden zes maanden overschrijdt;
- b) het verstrekken van diensten, daaronder begrepen adviezen, door een onderneming door middel van werknemers of ander personeel die de onderneming daarvoor heeft in dienst genomen, maar uitsluitend indien zodanige werkzaamheden op het grondgebied van de overeenkomstsluitende Staat (voor hetzelfde project of voor een verbonden project) worden uitgeoefend gedurende een tijdvak of tijdvakken waarvan de totale duur meer bedraagt dan drie maanden in enig tijdvak van 12 maanden en dat begint of eindigt in de loop van het desbetreffende belastingjaar.

4. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel wordt een « vaste inrichting » niet aanwezig geacht indien :

- a) gebruik wordt gemaakt van inrichtingen, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of levering van aan de onderneming toebehorende goederen;
- b) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen wordt aangehouden, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of levering;
- c) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen wordt aangehouden, uitsluitend voor de bewerking of verwerking door een andere onderneming;
- d) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming goederen aan te kopen of inlichtingen in te winnen;
- e) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming andere werkzaamheden te verrichten die van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheden hebben;
- f) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om verscheidene van de in de subparagrafen a) tot e) vermelde werkzaamheden te verrichten, op voorwaarde dat het geheel van de werkzaamheden van de vaste bedrijfsinrichting van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheden heeft.

5. Indien een persoon -niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger op wie paragraaf 7 van toepassing is- voor een onderneming werkzaam is en in een overeenkomstsluitende Staat een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht aldaar gewoonlijk uitoefent, wordt die onderneming, niettegenstaande de bepalingen van de paragrafen 1 en 2, geacht een vaste inrichting in die Staat te hebben voor alle werkzaamheden welke deze persoon voor de onderneming verricht, tenzij de werkzaamheden van die persoon beperkt blijven tot de in paragraaf 4 vermelde werkzaamheden die, indien zij met behulp van een vaste bedrijfsinrichting zouden worden verricht, die vaste bedrijfsinrichting niet tot een vaste inrichting zouden stempelen ingevolge de bepalingen van die paragraaf.

6. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel wordt een verzekeringsonderneming van een overeenkomstsluitende Staat, behalve wat betreft herverzekeringsverrichtingen, geacht een vaste inrichting in de andere overeenkomstsluitende Staat te bezitten, wanneer zij op het grondgebied van die andere Staat premies int of aldaar gelegen risico's verzekert door bemiddeling van een persoon, niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger op wie paragraaf 7 van toepassing is.

7. Een onderneming wordt niet geacht een vaste inrichting in een overeenkomstsluitende Staat te bezitten op grond van de enkele omstandigheid dat zij aldaar zaken doet door middel van een makelaar, een algemeen commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, op voorwaarde dat deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen.

8. De enkele omstandigheid dat een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, een vennootschap beheerst of wordt beheerst door een vennootschap die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat of die in die andere Staat zaken doet (hetzij met behulp van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze), stempelt één van beide vennootschappen niet tot een vaste inrichting van de andere.

HOOFDSTUK III. - Belastingheffing naar het inkomen

Artikel 6 – Inkomsten uit onroerende goederen

1. Inkomsten die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen onroerende goederen (inkomsten uit landbouw- of bosbedrijven daaronder begrepen) mogen in die andere Staat worden belast.

2. De uitdrukking « onroerende goederen » heeft de betekenis die daaraan wordt toegekend door het recht van de overeenkomstsluitende Staat waar de desbetreffende goederen zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de goederen die bij de onroerende goederen behoren, levende en dode have van landbouw- en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende goederen en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of het recht tot exploitatie, van minerale aardlagen, bronnen en andere bodemrijdommen; schepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende goederen beschouwd.

3. De bepalingen van paragraaf 1 zijn van toepassing op inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie of het rechtstreekse genot, uit het verhuren of verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende goederen.

4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 3 zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende goederen van een onderneming.

Artikel 7 – Ondernemingswinst

1. Winst van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat is slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mag de winst van de onderneming in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste inrichting kan worden toegerekend.

2. Onder voorbehoud van de bepalingen van paragraaf 3 wordt, indien een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting, in elke overeenkomstsluitende Staat aan die vaste inrichting de winst toegerekend die zij geacht zou kunnen worden te behalen indien zij een onafhankelijke onderneming zou zijn, die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk zou handelen.

3. Bij het bepalen van de winst van een vaste inrichting worden in aftrek toegelaten kosten, daaronder begrepen kosten van leiding en algemene beheerskosten, die noodzakelijk zijn en die ten behoeve van de vaste inrichting zijn gemaakt, hetzij in de Staat waar de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders. Slechts het gedeelte van de kosten dat kan worden toegerekend aan de vaste inrichting, mag in mindering worden gebracht.

4. Voor zover het in een overeenkomstsluitende Staat gebruikelijk is de aan een vaste inrichting toe te rekenen winst te bepalen op basis van een verdeling van de totale winst van de onderneming over haar verschillende delen, belet paragraaf 2 die overeenkomstsluitende Staat niet de te belasten winst te bepalen volgens de gebruikelijke verdeling; de gevolgde methode van verdeling moet echter zodanig zijn dat het resultaat in overeenstemming is met de in dit artikel neergelegde beginselen.

5. Geen winst wordt aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van aankoop door die vaste inrichting van goederen voor de onderneming.
6. Voor de toepassing van de voorgaande paragrafen wordt de aan de vaste inrichting toe te rekenen winst van jaar tot jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat om hiervan af te wijken.
7. Indien in de winst inkomstenbestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, worden de bepalingen van die artikelen niet aangetast door de bepalingen van dit artikel.

Artikel 8 – Zeevaart en luchtvaart

1. Winst uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer is slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.
2. Voor de toepassing van dit artikel omvat winst verkregen uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer in het bijzonder :
 - a) winst verkregen uit het verhuren van schepen of luchtvaartuigen met volledige uitrusting, bemanning en voorraden;
 - b) winst verkregen uit het verhuren van onbemande schepen of luchtvaartuigen, wanneer dergelijke verhuring een bijkomstige werkzaamheid is voor de onderneming die werkzaam is in internationaal verkeer;
 - c) winst verkregen uit het verhuren van laadkisten wanneer dergelijke verhuring een bijkomstige werkzaamheid is voor de onderneming die werkzaam is in internationaal verkeer.
3. Indien de plaats van de werkelijke leiding van een zeescheepvaartonderneming zich aan boord van een schip bevindt, wordt deze plaats geacht te zijn gelegen in de overeenkomstsluitende Staat waar het schip zijn thuishaven heeft, of, indien er geen thuishaven is, in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de exploitant van het schip inwoner is.
4. De bepalingen van paragraaf 1 zijn ook van toepassing op winst verkregen uit de deelneming in een pool, een gemeenschappelijk bedrijf of een internationaal bedrijfslichaam.

Artikel 9 – Afhankelijke ondernemingen

1. Indien
 - a) een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel in het kapitaal van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat, of
 - b) dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel in het kapitaal van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat en van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat,
en in het ene of in het andere geval tussen de twee ondernemingen in hun handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen, voorwaarden worden overeengekomen of opgelegd die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mag winst die één van de ondernemingen zonder deze voorwaarden zou hebben behaald maar ten gevolge van die voorwaarden niet heeft behaald, worden begrepen in de winst van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast.

2. Indien een overeenkomstsluitende Staat in de winst van een onderneming van die Staat winst opneemt -en dienovereenkomstig belast- ter zake waarvan een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat in die andere Staat is belast, en de aldus opgenomen winst winst is die de onderneming van de eerstbedoelde Staat zou hebben behaald indien tussen de twee ondernemingen zodanige voorwaarden zouden zijn overeengekomen als tussen onafhankelijke ondernemingen zouden zijn overeengekomen, herzielt de andere Staat op de wijze welke die Staat passend acht, het bedrag aan belasting dat aldaar over die winst is geheven. Bij deze herziening wordt rekening gehouden met de overige bepalingen van deze Overeenkomst en, indien nodig, plegen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten overleg met elkaar.

Artikel 10 – Dividenden

1. Dividenden betaald door een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

2. Deze dividenden mogen echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan 15 percent van het brutobedrag van de dividenden.

3. Niettegenstaande de voorgaande bepaling van deze paragraaf worden dividenden niet belast in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is indien :

- a) de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden een vennootschap is die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat en die op het tijdstip waarop de dividenden worden betaald gedurende een ononderbroken tijdperk van ten minste twaalf maanden aandelen in haar bezit heeft die onmiddellijk ten minste 25 % vertegenwoordigen van het kapitaal van de vennootschap die de dividenden betaalt, en
- b) de betalende vennootschap niet het voordeel geniet van bijzondere maatregelen voor het bevorderen van de economische ontwikkeling.

Deze paragraaf laat onverlet de belastingheffing van de vennootschap ter zake van de winst waaruit de dividenden worden betaald.

4. De uitdrukking « dividenden », zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit aandelen, winstaandelen of winstbewijzen, mijnaandelen, oprichtersaandelen of andere rechten op een aandeel in de winst, met uitzondering van schuldvorderingen, alsmede inkomsten -zelfs indien zij worden toegekend in de vorm van interest- die volgens de fiscale wetgeving van de Staat waarvan de uitkerende vennootschap inwoner is op dezelfde wijze in de belastingheffing worden betrokken als inkomsten uit aandelen.

5. De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is, een nijverheids- of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting uitoefent en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald wezenlijk is verbonden met die vaste inrichting. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

6. Indien een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat winst of inkomsten verkrijgt uit de andere overeenkomstsluitende Staat, mag die andere Staat geen belasting heffen op dividenden die door de vennootschap worden betaald, behalve voor zover die dividenden aan een inwoner van die andere Staat worden betaald of voor zover het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald wezenlijk is verbonden met een in die andere Staat gelegen vaste inrichting, noch de niet-uitgedeelde winst van de vennootschap onderwerpen aan een belasting op niet-uitgedeelde winst, zelfs indien de betaalde dividenden of de niet-uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit winst of inkomsten die uit die andere Staat afkomstig zijn.

Artikel 11 – Interest

1. Interest afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat mag in die andere Staat worden belast.

2. Deze interest mag echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waaruit hij afkomstig is overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan 10 % van het brutobedrag van de interest.

3. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 2 is interest vrijgesteld in de overeenkomstsluitende Staat waaruit hij afkomstig is indien het gaat om :

- a) interest van handelsschuldvorderingen C met inbegrip van vorderingen vertegenwoordigd door handelspapier C wegens termijnbetaling van leveringen van koopwaar, goederen of diensten door een onderneming;
- b) interest betaald uit hoofde van een lening die is toegestaan, gewaarborgd of verzekerd, of een krediet dat is verleend, gewaarborgd of verzekerd in het kader van een stelsel dat door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan werd georganiseerd voor het bevorderen van de uitvoer;
- c) interest betaald aan de andere overeenkomstsluitende Staat of aan een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan;
- d) interest betaald door een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat aan een vennootschap die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat en die onmiddellijk of middellijk ten minste 35 % van het kapitaal van de eerstgenoemde vennootschap bezit, voor zover het totale bedrag van de door de tweede vennootschap toegestane lening (en) niet meer bedraagt dan een som die gelijk is aan het eigen vermogen van de eerstgenoemde vennootschap.

4. De uitdrukking « interest » zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit schuldvorderingen van welke aard ook, al dan niet gewaarborgd door hypotheek en al dan niet aanspraak gevend op een aandeel in de winst van de schuldenaar, en in het bijzonder inkomsten uit overheidsleningen en obligaties, daaronder begrepen premies en loten op die effecten. Voor de toepassing van dit artikel omvat deze uitdrukking echter niet boeten voor laattijdige betaling noch interest die overeenkomstig artikel 10, paragraaf 3, als dividenden wordt behandeld.

5. De bepalingen van de paragrafen 1, 2 en 3 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is, een nijverheids- of handelsbedrijf f met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting uitoefent en de schuldvordering uit hoofde waarvan de interest is verschuldigd wezenlijk is verbonden met die vaste inrichting. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

6. Interest wordt geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar een inwoner is van die Staat. Indien evenwel de schuldenaar van de interest, ongeacht of hij inwoner van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting heeft waarvoor de schuld, ter zake waarvan de interest wordt betaald is aangegaan en de interest ten laste komt van die vaste inrichting, wordt die interest geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting is gevestigd.

7. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de interest, gelet op de schuldvordering waarvoor hij wordt betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van de betalingen belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elke overeenkomstsluitende Staat en met inachtneming van de overige bepalingen van deze Overeenkomst.

Artikel 12 – Royalty's

1. Royalty's afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat mogen in die andere Staat worden belast.

2. Deze royalty's mogen echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waaruit zij afkomstig zijn overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan 10 % van het brutobedrag van de royalty's.

3. De uitdrukking « royalty's », zoals gebezigd in dit artikel, betekent vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap, daaronder begrepen bioscoopfilms of films of banden gebruikt voor televisie- of radiouitzendingen, van een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening, een model, een computertoepassing, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze, of voor het gebruik van of voor het recht van gebruik van industriële, commerciële of wetenschappelijke uitrusting, of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.

4. De bepalingen van paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn een nijverheids- of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting uitoefent en het recht of het goed uit hoofde waarvan de royalty's verschuldigd zijn wezenlijk is verbonden met die vaste inrichting. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

5. Royalty's worden geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar een inwoner is van die Staat. Indien evenwel de schuldenaar van de royalty's, ongeacht of hij inwoner van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting heeft waarvoor de verbintenis, uit hoofde waarvan de royalty's worden betaald is aangegaan en die de last van de royalty's draagt, worden die royalty's geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting is gevestigd.

6. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de royalty's, gelet op het gebruik, het recht of de inlichtingen waarvoor zij worden betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde

zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van de betalingen belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elke overeenkomstsluitende Staat en met inachtneming van de overige bepalingen van deze Overeenkomst.

Artikel 13 – Technische vergoedingen

1. Technische vergoedingen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt ter zake van werkzaamheden van leidinggevende of technische aard of ter zake van adviezen, zijn slechts in die Staat belastbaar.

2. Indien zulke werkzaamheden evenwel in de andere overeenkomstsluitende Staat worden uitgeoefend, mogen de daaruit verkregen technische vergoedingen in die andere Staat worden belast, maar de aldus geheven belasting mag niet hoger zijn dan 10 % van het brutobedrag van de technische vergoedingen.

3. De uitdrukking « technische vergoedingen », zoals gebezigd in dit artikel, betekent vergoedingen van welke aard ook, niet zijnde vergoedingen betaald aan een werknemer van de schuldenaar van de vergoedingen of aan een persoon als bedoeld in artikel 16, die aan een persoon worden betaald ter zake van diensten van leidinggevende of technische aard of ter zake van adviezen.

4. De bepalingen van paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de technische vergoedingen de in paragraaf 1 bedoelde werkzaamheden uitoefent in de andere overeenkomstsluitende Staat met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

5. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 2 mag de uiteindelijk gerechtigde tot de technische vergoedingen ervoor kiezen om te worden belast alsof de in de andere overeenkomstsluitende Staat uitgeoefende werkzaamheden die leiden tot de technische vergoedingen, werden uitgeoefend met behulp van een vaste inrichting die gevestigd is in de andere overeenkomstsluitende Staat.

6. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de technische vergoedingen hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van de technische vergoedingen belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elke overeenkomstsluitende Staat en met inachtneming van de overige bepalingen van deze Overeenkomst.

Artikel 14 – Vermogenswinst

1. Voordelen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit de vervreemding van onroerende goederen zoals bedoeld in artikel 6 en die in de andere overeenkomstsluitende Staat zijn gelegen, mogen in die andere Staat worden belast.

2. Voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, daaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van die vaste inrichting (alleen of te zamen met de gehele onderneming), mogen in die andere Staat worden belast.

3. Voordelen verkregen uit de vervreemding van schepen of luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd of van roerende goederen die bij de exploitatie van die schepen of luchtvaartuigen worden gebruikt, zijn slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

4. Voordelen die door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat worden verkregen uit de vervreemding van aandelen van een vennootschap waarvan meer dan 50 % van de waarde onmiddellijk of middellijk bestaat uit in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen onroerende goederen, mogen in die andere Staat worden belast. Deze paragraaf is echter niet van toepassing op voordelen die zijn verkregen uit de vervreemding van aandelen :

- a) die genoteerd zijn op een erkende beurs van één van beide Staten;
- b) die worden vervreemd of ingewisseld in het kader van een reorganisatie van een vennootschap, een fusie, een splitsing of een gelijksoortige handeling;
- c) waarvan 50 % of meer dan 50 % van de waarde bestaat uit onroerende goederen waarin de vennootschap haar bedrijf uitoefent;
- d) die in het bezit zijn van een persoon die onmiddellijk minder dan 50 % bezit van het kapitaal van de vennootschap waarvan de aandelen werden vervreemd.

5. Voordelen verkregen uit de vervreemding van alle andere goederen dan die vermeld in de voorgaande paragrafen van dit artikel zijn slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vervreemder inwoner is.

Artikel 15 – Inkomsten uit een dienstbetrekking

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 16, 17, 18 en 19 zijn lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere overeenkomstsluitende Staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, mogen de ter zake daarvan verkregen beloningen in die andere Staat worden belast.

2. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 1 zijn beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een in de andere overeenkomstsluitende Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar, indien :

- a) de verkrijger in de andere Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken die tijdens enig tijdperk van twaalf maanden dat aanvangt of eindigt tijdens het betrokken belastbaar tijdperk een totaal van 183 dagen niet te boven gaan, en
- b) de beloningen worden betaald door of namens een werkgever die geen inwoner van de andere Staat is, en
- c) de beloningen niet ten laste komen van een vaste inrichting die de werkgever in de andere Staat heeft.

3. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel mogen beloningen verkregen ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig dat in internationaal verkeer wordt geëxploiteerd, worden belast in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

Artikel 16 – Beloningen van beheerders

1. Tantièmes, presentiegelden en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in zijn hoedanigheid van lid van de raad van bestuur of

van toezicht of van een gelijkaardig orgaan van een vennootschap die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

De voorgaande bepaling is ook van toepassing op beloningen verkregen ter zake van de uitoefening van werkzaamheden die, volgens de wetgeving van de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap inwoner is, worden behandeld als werkzaamheden van soortgelijke aard als die welke worden verricht door een persoon als bedoeld in de genoemde bepaling.

2. Beloningen die een persoon, op wie paragraaf 1 van toepassing is, van een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt ter zake van de uitoefening van dagelijkse werkzaamheden van leidinggevende, technische, commerciële of financiële aard en beloningen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt ter zake van zijn dagelijkse werkzaamheid als vennoot in een personenvennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, zijn overeenkomstig de bepalingen van artikel 15 belastbaar alsof het ging om beloningen die een werknemer ter zake van een dienstbetrekking verkrijgt en alsof de werkgever de vennootschap was.

Artikel 17 – Artiesten en sportbeoefenaars

1. Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7 en 15 mogen inkomsten die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit zijn persoonlijke werkzaamheden die hij in de andere overeenkomstsluitende Staat verricht in de hoedanigheid van artiest, zoals toneelspeler, film-, radio- of televisieartiest, of musicus, of in de hoedanigheid van sportbeoefenaar, in die andere Staat worden belast.

2. Indien inkomsten uit werkzaamheden die een artiest of een sportbeoefenaar persoonlijk en als zodanig verricht, niet worden toegekend aan de artiest of aan de sportbeoefenaar zelf maar aan een andere persoon, mogen die inkomsten, niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7 en 15, worden belast in de overeenkomstsluitende Staat waar de werkzaamheden van de artiest of de sportbeoefenaar worden verricht.

Artikel 18 – Pensioenen

Pensioenen en andere soortgelijke beloningen betaald aan een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een vroegere dienstbetrekking mogen worden belast in de overeenkomstsluitende Staat waaruit ze afkomstig zijn. Deze bepaling is ook van toepassing op pensioenen en andere soortgelijke beloningen die worden betaald overeenkomstig de socialezekerheidswetgeving van een overeenkomstsluitende Staat of in het kader van een algemeen stelsel dat door die Staat is georganiseerd ter aanvulling van de voordelen waarin zijn socialezekerheidswetgeving voorziet.

Artikel 19 – Overheidsfuncties

1. Lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen, niet zijnde pensioenen, betaald door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan aan een natuurlijke persoon, ter zake van diensten bewezen aan die Staat of aan dat onderdeel of die gemeenschap, zijn slechts in die Staat belastbaar

2. Die lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen zijn evenwel slechts in de andere overeenkomstsluitende Staat belastbaar indien de diensten in die Staat worden bewezen en de natuurlijke persoon inwoner van die Staat is, die :

- a) onderdaan is van die Staat, of
- b) niet uitsluitend met het oog op het bewijzen van de diensten inwoner van die Staat is geworden.

3. Lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen die door een overeenkomstsluitende Staat, een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan of door een rechtspersoon naar openbaar recht van die overeenkomstsluitende Staat zijn betaald aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen in de andere overeenkomstsluitende Staat in het kader van een bijstands- of samenwerkingsakkoord of een memorandum van overeenkomst dat tussen beide overeenkomstsluitende Staten is gesloten, zijn slechts in de eerstgenoemde Staat belastbaar.

4. De bepalingen van de artikelen 15, 16 en 17 zijn van toepassing op lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen betaald ter zake van diensten bewezen in het kader van een nijverheids- of handelsbedrijf uitgeoefend door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan.

Artikel 20 – Studenten

Bedragen die een student of een voor een beroep of bedrijf in opleiding zijnde persoon die inwoner is, of onmiddellijk vóór zijn bezoek aan een overeenkomstsluitende Staat inwoner was, van de andere overeenkomstsluitende Staat en die uitsluitend voor zijn studie of opleiding in de eerstbedoelde Staat verblijft, ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, zijn in die Staat niet belastbaar, op voorwaarde dat die bedragen afkomstig zijn uit bronnen buiten die Staat.

Artikel 21 – Andere inkomsten

1. Ongeacht de afkomst ervan zijn bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat die niet in de voorgaande artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, slechts in die Staat belastbaar.

2. De bepaling van paragraaf 1 is niet van toepassing op inkomsten, niet zijnde inkomsten uit onroerende goederen als omschreven in artikel 6, paragraaf 2, indien de verkrijger van die inkomsten, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat een nijverheids- of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting uitoefent en het recht of het goed dat de inkomsten oplevert met die vaste inrichting wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

3. Niettegenstaande de bepalingen van de paragrafen 1 en 2, mogen bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat die niet in de voorgaande artikelen van de Overeenkomst worden behandeld en die uit de andere overeenkomstsluitende Staat afkomstig zijn, ook in die andere Staat worden belast indien die bestanddelen niet in de eerstbedoelde Staat zijn belast.

HOOFDSTUK IV. - Belastingheffing naar het vermogen

Artikel 22 - Vermogen

1. Vermogen bestaande uit onroerende goederen als omschreven in artikel 6, die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat bezit en die in de andere overeenkomstsluitende Staat zijn gelegen, mag in die andere Staat worden belast.

2. Vermogen bestaande uit roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, mag in die andere Staat worden belast.

3. Vermogen bestaande uit schepen en luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd alsmede uit roerende goederen die bij de exploitatie van die schepen of luchtvaartuigen worden gebruikt, is slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

4. Alle andere bestanddelen van het vermogen van een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat zijn slechts in die Staat belastbaar.

HOOFDSTUK V. - Wijze waarop dubbele belasting wordt vermeden

Artikel 23

1. In Rwanda wordt dubbele belasting op de volgende wijze vermeden:

De Belgische belasting die door een inwoner van Rwanda is betaald ter zake van inkomsten die ingevolge de bepalingen van deze Overeenkomst in België belastbaar zijn, wordt in mindering gebracht van de belastingen die overeenkomstig de Rwandese belastingwetgeving verschuldigd zijn. Deze vermindering mag evenwel niet meer bedragen dan de in Rwanda verschuldigde belasting die anders verschuldigd zou zijn op de in België belastbare inkomsten.

2. In België wordt dubbele belasting op de volgende wijze vermeden :

a) Indien een inwoner van België inkomsten verkrijgt, niet zijnde dividenden, interest of royalty's, of bestanddelen van een vermogen bezit die ingevolge de bepalingen van deze Overeenkomst, in Rwanda mogen worden belast en aldaar zijn belast, stelt België deze inkomsten of deze bestanddelen van vermogen vrij van belasting, maar om het bedrag van de belasting op het overige inkomen of vermogen van die inwoner te berekenen mag België het belastingtarief toepassen dat van toepassing zou zijn indien die inkomsten of die bestanddelen van het vermogen niet waren vrijgesteld.

Indien de in Rwanda geheven belasting evenwel minder bedraagt dan 15 % van het nettobedrag van de in artikel 7 bedoelde inkomsten., stelt België deze inkomsten niet vrij van belasting, maar vermindert ze de Belgische belasting, berekend alsof die inkomsten afkomstig waren uit Belgische bronnen en die verhoudingsgewijs betrekking heeft op die inkomsten, tot de helft.

b) Indien een inwoner van België inkomsten verkrijgt uit bedrijfstransacties die ingevolge de bepalingen van artikel 7 van deze Overeenkomst in Rwanda mogen worden belast, maar die niet daadwerkelijk zijn belast overeenkomstig bijzondere maatregelen voor de bevordering van de economische ontwikkeling in Rwanda, stelt België deze inkomsten eveneens vrij van belasting. Om het bedrag van de belasting op het overige inkomen of vermogen van die inwoner te berekenen mag België evenwel het belastingtarief toepassen dat van toepassing zou zijn indien die inkomsten of die bestanddelen van het vermogen niet waren vrijgesteld. Deze bepaling is van toepassing gedurende een periode van tien opeenvolgende kalenderjaren vanaf het tijdstip dat de Overeenkomst toepassing vindt. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten kunnen in onderlinge overeenstemming beslissen deze bepaling te verlengen voor een nieuwe periode van tien jaar.

c) Niettegenstaande de bepalingen van subparagrafen a) en b) van deze paragraaf en elke andere bepaling van deze Overeenkomst, houdt België, voor het bepalen van de aanvullende belastingen die worden geheven door de Belgische gemeenten en agglomeraties, rekening met de beroepsinkomsten die ingevolge subparagraaf a) of b) van deze paragraaf in België van belasting zijn vrijgesteld. Deze aanvullende belastingen worden berekend op de belasting die in België verschuldigd zou zijn indien de desbetreffende beroepsinkomsten uit Belgische bronnen waren behaald.

- d) Dividenden die een vennootschap die inwoner is van België verkrijgt van een vennootschap die inwoner is van Rwanda, worden in België vrijgesteld van de vennootschapsbelasting op de voorwaarden en binnen de grenzen die in de Belgische wetgeving zijn bepaald.
- Niettegenstaande de voorwaarde van belastingheffing waarin de Belgische wetgeving voorziet, zijn dividenden zoals bedoeld in artikel 10, paragraaf 2, subparagraaf 2, die een vennootschap die inwoner is van België verkrijgt van een vennootschap die inwoner is van Rwanda, en die worden betaald uit winst behaald uit bedrijfstransacties in Rwanda die in Rwanda van de vennootschapsbelasting is vrijgesteld overeenkomstig bijzondere maatregelen voor de bevordering van de economische ontwikkeling in Rwanda, eveneens vrijgesteld van de vennootschapsbelasting in België. België stelt deze dividenden vrij van belasting gedurende een periode van tien jaar vanaf het tijdstip dat de Overeenkomst toepassing vindt, en dit in overeenstemming met de overige grenzen en voorwaarden waarin de Belgische wetgeving voorziet. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten kunnen in onderlinge overeenstemming beslissen deze bepaling te verlengen voor een nieuwe periode van tien jaar.
- e) Onder voorbehoud van de bepalingen van de Belgische wetgeving betreffende de verrekening van in het buitenland betaalde belastingen met de Belgische belasting wordt, indien een inwoner van België inkomsten verkrijgt die deel uitmaken van zijn samengetelde inkomen dat aan de Belgische belasting is onderworpen en die bestaan uit interest of uit royalty's, de op die inkomsten geheven Rwandese belasting in mindering gebracht van de Belgische belasting op die inkomsten.
- f) Indien verliezen geleden door een onderneming die door een inwoner van België met behulp van een in Rwanda gelegen vaste inrichting wordt gedreven, voor de belastingheffing van die onderneming in België volgens de Belgische wetgeving werkelijk in mindering van de winst van die onderneming zijn gebracht, is de vrijstelling ingevolge subparagrafen a) en b) in België niet van toepassing op de winst van andere belastbare tijdperken die aan die inrichting kan worden toegerekend, in zoverre als deze winst ook in Rwanda door de verrekening van die verliezen van belasting is vrijgesteld.

HOOFDSTUK VI. – Bijzondere bepalingen

Artikel 24 – Non-discriminatie

1. Onderdanen van een overeenkomstsluitende Staat worden in de andere overeenkomstsluitende Staat niet onderworpen aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van die andere Staat onder gelijke omstandigheden, inzonderheid met betrekking tot de woonplaats, zijn of kunnen worden onderworpen. Niettegenstaande de bepalingen van artikel 1 is deze bepaling ook van toepassing op personen die geen inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten.

2. Staatlozen die inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat, worden noch in de ene noch in de andere overeenkomstsluitende Staat onderworpen aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van de desbetreffende Staat onder gelijke omstandigheden, inzonderheid met betrekking tot de woonplaats, zijn of kunnen worden onderworpen.

3. De belastingheffing van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, is in die

andere Staat niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Staat die dezelfde werkzaamheden uitoefenen. Deze bepaling mag niet aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat verplicht aan inwoners van de andere overeenkomstsluitende Staat bij de belastingheffing de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van de gezinstoestand of gezinslasten te verlenen die hij aan zijn eigen inwoners verleent.

4. Behalve indien de bepalingen van artikel 9, paragraaf 1, artikel 11, paragraaf 7, artikel 12, paragraaf 6, of artikel 13, paragraaf 6 van toepassing zijn, worden interest, royalty's, vergoedingen voor technische bijstand en andere uitgaven die door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat worden betaald, bij het bepalen van de belastbare winst van die onderneming op dezelfde voorwaarden in mindering gebracht, alsof zij aan een inwoner van de eerstbedoelde Staat zouden zijn betaald. Schulden van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat tegenover een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat worden, bij het bepalen van het belastbare vermogen van die onderneming, eveneens op dezelfde voorwaarden in mindering gebracht, alsof die schulden tegenover een inwoner van de eerstbedoelde Staat zouden zijn aangegaan.

5. Ondernemingen van een overeenkomstsluitende Staat, waarvan het kapitaal geheel of ten dele, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is van, of wordt beheerst door, één of meer inwoners van de andere overeenkomstsluitende Staat, worden in de eerstbedoelde Staat niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan andere, soortgelijke ondernemingen van de eerstbedoelde Staat zijn of kunnen worden onderworpen.

6. Niettegenstaande de bepalingen van artikel 2 zijn de bepalingen van dit artikel van toepassing op belastingen van elke soort en benaming.

Artikel 25 – Regeling door onderling overleg

1. Indien een persoon van oordeel is dat de maatregelen van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van deze Overeenkomst, kan hij, onverminderd de rechtsmiddelen waarin het interne recht van die Staten voorziet, zijn geval voorleggen aan de bevoegde autoriteit van de overeenkomstsluitende Staat waarvan hij inwoner is, of indien zijn geval onder artikel 24, paragraaf 1, ressorteert, aan die van de overeenkomstsluitende Staat waarvan hij de nationaliteit bezit. Het geval moet worden voorgelegd binnen drie jaar nadat de maatregel die een belastingheffing ten gevolge heeft die niet in overeenstemming is met de bepalingen van de Overeenkomst, voor het eerst te zijner kennis is gebracht.

2. De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing ervan te komen, de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat te regelen, teneinde een belastingheffing te vermijden die niet in overeenstemming is met de Overeenkomst. Elke overeengekomen regeling wordt uitgevoerd ongeacht de termijnen waarin het interne recht van de overeenkomstsluitende Staten voorziet.

3. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de interpretatie of de toepassing van de Overeenkomst in onderlinge overeenstemming op te lossen.

4. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten plegen overleg omtrent de administratieve maatregelen die voor de uitvoering van de bepalingen van de Overeenkomst nodig zijn en met name omtrent de bewijsstukken die de inwoners van elke overeenkomstsluitende Staat moeten overleggen om in de andere Staat de bij de Overeenkomst bepaalde belastingvrijstellingen of -verminderingen te verkrijgen.

5. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten stellen zich rechtstreeks met elkander in verbinding voor de toepassing van de Overeenkomst.

Artikel 26 - Uitwisseling van inlichtingen

1. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die nuttig zijn om uitvoering te geven aan de bepalingen van deze Overeenkomst of aan die van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort en benaming geheven ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten, voor zover de heffing van die belastingen niet in strijd is met de Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2. De door een overeenkomstsluitende Staat verkregen inlichtingen worden op dezelfde wijze geheim gehouden als inlichtingen die onder de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratieve lichamen) die betrokken zijn bij de vestiging of invordering van, bij de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van, of bij de beslissing in beroepszaken betrekking hebbend op de belastingen die zijn vermeld in de eerste zin. Deze personen of autoriteiten gebruiken deze inlichtingen slechts voor die doeleinden. Zij mogen van deze inlichtingen melding maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen.

2. In geen geval mogen de bepalingen van paragraaf 1 aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat de verplichting opleggen :

- a) administratieve maatregelen te nemen die afwijken van de wetgeving en de administratieve praktijk van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;
- b) inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van de administratieve werkzaamheden van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;
- c) inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.

3. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel mogen de door een overeenkomstsluitende Staat verkregen inlichtingen voor andere doeleinden worden gebruiken wanneer de wetgeving van beide overeenkomstsluitende Staten zulk gebruik toestaat en wanneer de bevoegde autoriteit van de Staat die de inlichtingen verstrekt, zulk gebruik toestaat.

Artikel 27 - Invorderingsbijstand

1. De overeenkomstsluitende Staten verlenen elkander hulp en bijstand voor de betekening en de invordering van de in artikel 2 bedoelde belastingen, alsmede van de opcentiemen, verhogingen, interest, kosten en boeten van niet strafrechtelijke aard.

2. Op verzoekschrift van de bevoegde autoriteit van een overeenkomstsluitende Staat zorgt de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat, overeenkomstig de wetten en de regels welke voor de betekening en de invordering van voormelde belastingen in laatstgenoemde Staat van toepassing zijn, voor de betekening en de invordering van de in paragraaf 1 bedoelde belastingvorderingen die in de eerstbedoelde Staat eisbaar zijn. Zodanige vorderingen genieten geen enkel voorrecht in de aangezochte

Staat en deze Staat is niet gehouden uitvoeringsmiddelen aan te wenden die niet toegestaan zijn door de wettelijke bepalingen of de regels van de aanzoekende Staat.

3. De in paragraaf 2 bedoelde verzoekschriften worden gestaafd met een officieel afschrift van de uitvoerbare titel, waar nodig vergezeld van een officieel afschrift van elke administratieve of rechterlijke beslissing die kracht van gewijsde heeft verworven.

4. Met betrekking tot belastingvorderingen die nog vatbaar zijn voor beroep, mag de bevoegde autoriteit van een overeenkomstsluitende Staat, om zijn rechten te vrijwaren, de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat verzoeken de conservatoire maatregelen te nemen waarin de wetgeving van die andere Staat voorziet. De bepalingen van de paragrafen 1 tot 3 zijn mutatis mutandis op die maatregelen van toepassing.

Artikel 28 – Leden van diplomatieke zendingen en consulaire posten

1. De bepalingen van deze Overeenkomst tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die leden van diplomatieke zendingen of consulaire posten ontleen aan de algemene regelen van het volkenrecht of aan de bepalingen van bijzondere overeenkomsten.

2. Voor de toepassing van de Overeenkomst worden de leden van diplomatieke zendingen of consulaire posten van een overeenkomstsluitende Staat, die in de andere overeenkomstsluitende Staat of in een derde Staat geaccrediteerd zijn en die de nationaliteit van de zendstaat bezitten, geacht inwoner te zijn van de zendstaat indien zij aldaar ter zake van belastingen naar het inkomen en naar het vermogen aan dezelfde verplichtingen onderworpen zijn als de inwoners van die Staat.

3. De Overeenkomst is niet van toepassing op internationale organisaties, hun organen of hun ambtenaren, noch op personen die lid zijn van diplomatieke zendingen of consulaire posten van een derde Staat, indien deze in een overeenkomstsluitende Staat verblijven en inzake belastingen naar het inkomen of naar het vermogen in de ene of de andere overeenkomstsluitende Staat niet als inwoners worden behandeld.

HOOFDSTUK VII. – Slotbepalingen

Artikel 29 – Inwerkingtreding

1. Elke overeenkomstsluitende Staat zal de andere overeenkomstsluitende Staat in kennis stellen van de voltooiing van de procedures die door zijn wetgeving voor de inwerkingtreding van deze Overeenkomst is vereist. De Overeenkomst zal in werking treden vanaf de datum waarop de laatste van deze kennisgevingen werd ontvangen.

2. De bepalingen van de Overeenkomst zullen van toepassing zijn :

- a) op de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de Overeenkomst in werking is getreden;
- b) op de andere belastingen geheven naar inkomsten van belastbare tijdperken die beginnen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de Overeenkomst in werking is getreden;
- c) op belastingen naar het vermogen geheven van bestanddelen van het vermogen die bestaan op 1 januari van elk jaar dat volgt op dat waarin de Overeenkomst in werking is getreden.

Artikel 30 – Beëindiging

Deze Overeenkomst blijft van kracht totdat zij door een overeenkomstsluitende Staat is opgezegd, maar elk van de overeenkomstsluitende Staten kan de Overeenkomst langs diplomatieke weg opzeggen door aan de andere overeenkomstsluitende Staat, uiterlijk op 30 juni van elk kalenderjaar na het vijfde jaar dat volgt op het jaar waarin de Overeenkomst in werking is getreden, schriftelijk kennis te geven van de beëindiging. In geval van opzegging vóór 1 juli van zodanig jaar, houdt de Overeenkomst op van toepassing te zijn :

- a) op de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld vanaf 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de kennisgeving van de beëindiging is gedaan;
- b) op de andere belastingen geheven naar inkomsten van belastbare tijdperken die beginnen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de kennisgeving van de beëindiging is gedaan;
- c) op belastingen naar het vermogen geheven van bestanddelen van het vermogen die bestaan op 1 januari van enig jaar dat volgt op dat waarin de kennisgeving van de beëindiging is gedaan.

Ten blijke waarvan de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd door hun respectieve regeringen, deze Overeenkomst hebben ondertekend.

Gedaan in tweevoud te Kigali, op 16 april 2007, in de Engelse taal

PROTOCOL

Bij de ondertekening van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Rwanda tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken en het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen zijn de ondergetekenden de volgende bepalingen overeengekomen die een integrerend deel van de Overeenkomst vormen.

1. Met betrekking tot artikel 10, paragraaf 2, subparagraaf 2 :
Er is overeengekomen dat de uitdrukking « bijzondere maatregelen voor het bevorderen van de economische ontwikkeling » uitsluitend verwijst naar bijzondere maatregelen die in Rwanda worden genomen om de economische ontwikkeling in Rwanda te bevorderen.
2. Met betrekking tot artikel 11, paragraaf 3 :
Er is overeengekomen dat de bepaling van subparagraaf b) in elk geval van toepassing is op :
 - a) wat België betreft :
 - i. interest betaald uit hoofde van een lening of krediet waarvoor financiële steun werd verleend na advies van het Comité voor Financiële Steun aan de Export (« Finexpo »);
 - ii. interest betaald uit hoofde van een lening of een krediet dat werd toegestaan door de Vereniging voor de Coördinatie van de Financiering op halflange termijn van Belgische Uitvoer (« Creditexport »);
 - iii. interest betaald uit hoofde van een lening of een krediet dat is verzekerd door de Delcreditedienst.
 - b) wat Rwanda betreft :
 - i. interest betaald ter zake van de regelingen ter ondersteuning van de landelijke sector;

- ii. ii. interest betaald uit hoofde van een lening of krediet dat werd toegestaan in het kader van het fonds voor de bevordering van de uitvoer;
- iii. interest betaald ter zake van elke gelijkaardige regeling voor de bevordering van de uitvoer waarvoor de bevoegde autoriteiten van beide overeenkomstsluitende Staten hun goedkeuring hebben gegeven.

3. Met betrekking tot artikel 15, paragraaf 1 : Een dienstbetrekking wordt uitgeoefend in een overeenkomstsluitende Staat wanneer de werkzaamheid waarvoor de lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen betaald worden, daadwerkelijk in die Staat wordt uitgeoefend. Dit betekent dat de werknemer fysiek aanwezig is in die Staat om er de activiteit uit te oefenen.

4. Met betrekking tot artikel 21, paragraaf 3 en artikel 23, paragraaf 2, a) : Voor de toepassing van artikel 21, paragraaf 3 en van artikel 23, paragraaf 2, a) zijn inkomsten belast wanneer ze daadwerkelijk zijn opgenomen in de belastbare grondslag op basis waarvan de belasting wordt berekend. Inkomsten zijn bijgevolg niet belast wanneer ze, nadat ze het gewone belastingstelsel hebben ondergaan dat op die inkomsten van toepassing is, hetzij niet belastbaar zijn hetzij van belasting vrijgesteld zijn.

5. Met betrekking tot artikel 23, paragraaf 2, b) en d), tweede subparagraaf : De bepalingen van paragraaf 2, b) en van de tweede subparagraaf van paragraaf 2, d) van artikel 23 zijn niet van toepassing op een inwoner van België wiens werkzaamheden of investeringen in Rwanda voornamelijk als doel hebben om onrechtmatig voordeel te halen uit voornoemde bepalingen, dit wil zeggen wanneer vaststaat dat voornoemde werkzaamheden of investeringen niet beantwoorden aan rechtmatige financiële of economische behoeften. Dit is in het bijzonder het geval wanneer een onderneming die in de zin van artikel 9 verbonden is, naar het geval, met die inwoner van België of van Rwanda de werkzaamheden van de eerstbedoelde vennootschap of vaste inrichting overneemt vooraleer of nadat de periode is verstreken tijdens dewelke de in die bepalingen bedoelde vrijstelling van Rwandese belasting verleend wordt aan een vennootschap die inwoner is van Rwanda of aan een vaste inrichting die een inwoner van België in Rwanda heeft, en dit met als doel om in Rwanda een nieuwe periode van vrijstelling te verkrijgen ter zake van de winst die uit die werkzaamheden werd behaald.

Voor de toepassing van deze bepaling vormt het feit dat een onderneming uit België werkzaamheden uitoefent in Rwanda met behulp van een vaste inrichting of kapitaal investeert in een vennootschap die inwoner is van Rwanda en dat de inkomsten die worden behaald uit de bedrijfswerkzaamheden die door die vaste inrichting of die vennootschap in Rwanda worden uitgeoefend, geregeld het voordeel genieten van een tijdelijke vrijstelling van Rwandese belasting, op zichzelf geen voldoende reden om te oordelen dat het belangrijkste doel van zulke werkzaamheden of investeringen erin bestond onrechtmatig voordeel te halen uit de bepalingen van paragraaf 2, b) of van de tweede subparagraaf van paragraaf 2, d) van artikel 23.

De uitdrukking « bijzondere maatregelen voor het bevorderen van de economische ontwikkeling in Rwanda » in artikel 23, 2, b) en d) slaat op de artikelen 41 en 42 van de wet nr. 16/2005 van 18 augustus 2005 inzake Directe Belastingen op Inkomsten en op elke andere in wezen gelijke bepaling van de wetgeving van Rwanda die de artikelen 41 en 42 uitbreidt en/of wijzigt op voorwaarde dat zulke wezenlijke gelijkenis goedgekeurd is door de bevoegde autoriteiten van beide overeenkomstsluitende Staten.

Ten blijk waarvan de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd door hun respectieve regeringen, dit Protocol hebben ondertekend.

Gedaan in tweevoud te Kigali op 16 april 2007, in de Engelse taal.

VERTALING

**PROTOCOL
TOT WIJZIGING VAN DE OVEREENKOMST
TUSSEN
HET KONINKRIJK BELGIË
EN
DE REPUBLIEK RWANDA
TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING
EN TOT HET VOORKOMEN
VAN HET ONTDUIKEN EN HET ONTGAAN VAN BELASTING
INZAKE BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN EN NAAR HET VERMOGEN,
ONDERTEKEND TE KIGALI OP 16 APRIL 2007**

HET KONINKRIJK BELGIË

en

DE REPUBLIEK RWANDA,

WENSENDE de Overeenkomst te wijzigen tussen het Koninkrijk België en de Republiek Rwanda tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken en het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Kigali op 16 april 2007 (hierna "de Overeenkomst" genoemd),

ZIJN HET VOLGENDE OVEREENGEKOMEN :

ARTIKEL I

De tekst van artikel 26 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst :

- "1. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die naar verwachting relevant zullen zijn voor de uitvoering van de bepalingen van deze Overeenkomst of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort en benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten, voor zover de belastingheffing waarin die nationale wetgeving voorziet niet in strijd is met de Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2. Bovendien mogen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten, in onderlinge overeenstemming en via een wisseling van brieven langs diplomatieke weg, de werkingssfeer van dit artikel wijzigen of uitbreiden voor de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is.*
- 2. De door een overeenkomstsluitende Staat ingevolge paragraaf 1 verkregen inlichtingen worden op dezelfde wijze geheim gehouden als inlichtingen die onder de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratieve lichamen) die betrokken zijn bij de vestiging of invordering van de in paragraaf 1 bedoelde belastingen, bij de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van die belastingen, bij de beslissing in beroepszaken die betrekking hebben op die belastingen, of bij het toezicht daarop. Deze personen of autoriteiten gebruiken die inlichtingen slechts voor die doeleinden. Zij mogen deze inlichtingen kenbaar maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen. Niettegenstaande het voorafgaande, mogen de door een overeenkomstsluitende Staat verkregen inlichtingen voor andere doeleinden worden gebruikt indien ze overeenkomstig de wetgeving van beide Staten voor die andere doeleinden mogen worden gebruikt en indien de bevoegde autoriteit van de Staat die de inlichtingen verstrekt, de toestemming geeft voor dat gebruik.*
- 3. In geen geval mogen de bepalingen van de paragrafen 1 en 2 aldus worden uitgelegd dat aan een overeenkomstsluitende Staat de verplichting wordt opgelegd :*
 - (a) administratieve maatregelen te nemen die afwijken van de wetgeving en de administratieve praktijk van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;*
 - (b) inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van de administratieve werkzaamheden van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;*
 - (c) inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.*
- 4. Wanneer op basis van de bepalingen van dit artikel door een overeenkomstsluitende Staat om inlichtingen is verzocht, gebruikt de andere overeenkomstsluitende Staat de middelen voor het verzamelen van inlichtingen waarover hij beschikt om de gevraagde*

inlichtingen te verkrijgen, zelfs al heeft die andere Staat die inlichtingen niet nodig voor zijn eigen belastingdoeleinden. De verplichting die in de vorige zin is vervat, is onderworpen aan de beperkingen waarin paragraaf 3 van dit artikel voorziet, maar die beperkingen mogen in geen geval aldus worden uitgelegd dat ze een overeenkomstsluitende Staat toestaan het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel omdat die Staat geen binnenlands belang heeft bij die inlichtingen.

5. *In geen geval mogen de bepalingen van paragraaf 3 van dit artikel aldus worden uitgelegd dat ze een overeenkomstsluitende Staat toestaan om het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel en alleen omdat de inlichtingen in het bezit zijn van een bank, een andere financiële instelling, een trust, een stichting, een gevolmachtigde of een persoon die werkzaam is in de hoedanigheid van een vertegenwoordiger of een vertrouwenspersoon of omdat de inlichtingen betrekking hebben op eigendomsbelangen in een persoon. Teneinde zulke inlichtingen te verkrijgen heeft de belastingadministratie van de aangezochte overeenkomstsluitende Staat de bevoegdheid om te vragen inlichtingen kenbaar te maken en om een onderzoek en verhoren in te stellen, niettegenstaande andersluidende bepalingen in de binnenlandse belastingwetgeving van die Staat."*

ARTIKEL II

Elk van de overeenkomstsluitende Staten zal de andere overeenkomstsluitende Staat langs diplomatieke weg in kennis stellen van de voltooiing van de procedures die door zijn wetgeving voor de inwerkingtreding van dit Protocol is vereist. Het Protocol zal in werking treden op de datum van de laatste van deze kennisgevingen en de bepalingen ervan zullen van toepassing zijn :

- a) met betrekking tot de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op het jaar waarin het Protocol in werking is getreden;
- b) met betrekking tot de andere belastingen die worden geheven van inkomsten van belastbare tijdperken die aanvangen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op het jaar waarin het Protocol in werking is getreden;
- c) met betrekking tot alle andere belastingen geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten, op elke andere belasting die verschuldigd is ter zake van belastbare feiten die zich voordoen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op het jaar waarin het Protocol in werking is getreden.

ARTIKEL III

Dit Protocol maakt een integrerend deel uit van de Overeenkomst.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd door hun respectieve Regeringen, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te Brussel, op 17 mei 2010, in de Engelse taal.

VOOR HET KONINKRIJK BELGIË :

VOOR DE REPUBLIEK RWANDA :

Convention between the Kingdom of Belgium and the Republic of Rwanda for the avoidance of double taxation and the prevention of tax fraud and fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital

THE KINGDOM OF BELGIUM

AND

THE REPUBLIC OF RWANDA,

Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of tax fraud and fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital,

have agreed as follows :

CHAPTER I - Scope of the Convention

Article 1 - Persons covered

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2 - Taxes covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular :

a) in the case of Rwanda :

- 1° the personal income tax;
 - 2° the corporate income tax;
 - 3° the withholding taxes, and
 - 4° the tax on rent of immovable property as imposed under Law No 17/2002 establishing the source of revenue for districts and towns and its management, as amended;
- (hereinafter referred to as « Rwandan tax »);

b) in the case of Belgium :

- 1° the individual income tax;
 - 2° the corporate income tax;
 - 3° the income tax on legal entities;
 - 4° the income tax on non-residents;
 - 5° the supplementary crisis contribution,
- including the prepayments and the surcharges on these taxes and prepayments;
- (hereinafter referred to as « Belgian tax »).

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their taxation laws.

CHAPTER II - Definitions

Article 3 - General definitions

For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires :

- a) 1° the term « Belgium », means the Kingdom of Belgium; used in its geographical sense, it means the territory of the Kingdom of Belgium, including the territorial sea and any other area in the sea and in the air within which the Kingdom of Belgium, in accordance with international law, exercises sovereign rights or its jurisdiction;
2° the term « Rwanda », means the Republic of Rwanda; used in its geographical sense it includes all the territory, lakes and any other area in the lakes and in the air within which Rwanda may exercise sovereign rights in accordance with international law;
- b) the terms « a Contracting State » and « the other Contracting State » mean Belgium or Rwanda, as the context requires;
- c) the term « person » includes an individual, a company and any other body of persons;
- d) the term « company » means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes in the Contracting State of which it is a resident;
- e) the term « enterprise » applies to the carrying on of any business;
- f) the terms « enterprise of a Contracting State » and « enterprise of the other Contracting State » mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- g) the term « international traffic » means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise that has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
- h) the term « competent authority » means :
 - 1° in the case of Belgium, the Minister of Finance or his authorised representative, and
 - 2° in the case of Rwanda, the Minister in charge for Finance or his authorised representative;
- i) the term « national », in relation to a Contracting State, means :
 - 1° any individual possessing the nationality or citizenship of that Contracting State; and
 - 2° any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in that Contracting State;
- j) the term « business » includes the performance of professional services and of other activities of an independent character.

2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has

at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

3. It is understood that the provisions of the Convention which are identical or in substance similar to the provisions of the OECD Model Tax Convention on Income and on Capital shall be interpreted in accordance with the general principles expressed in the commentaries on the Articles of the Model Tax Convention. This will not apply with respect to :

- a) any disagreement expressed by a Contracting State in an observation on the commentaries;
- b) any contrary interpretation provided for in this Convention;
- c) any contrary interpretation published by one of the Contracting States and notified to the competent authority of the other Contracting State prior to the entry into force of the Convention;
- d) any contrary interpretation agreed on by the competent authorities of the Contracting States after the entry into force of the Convention.

Article 4 - Resident

1. For the purposes of this Convention, the term « resident of a Contracting State » means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of incorporation, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows :

- a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
- b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
- c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
- d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5 - Permanent establishment

1. For the purposes of this Convention, the term « permanent establishment » means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term « permanent establishment » includes especially :

- a) a place of management;
- b) a branch;
- c) an office;
- d) a factory;
- e) a workshop, and

f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. The term « permanent establishment » likewise encompasses :

- a) a building site or construction or installation project or any supervisory activity in connection with such site or project, but only where such site, project or activities continue for a period of more than 6 months;
- b) the furnishing of services, including consultancy services, by an enterprise through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purposes but only where activities of that nature continue (for the same or a connected project) within the Contracting State for a period or periods exceeding in the aggregate 3 months in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term « permanent establishment » shall be deemed not to include :

- a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person -other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies- is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, an insurance enterprise of a Contracting State shall, except in regard to re-insurance, be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it collects premiums in the territory of that other State or insures risks situated therein through a person other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies.

7. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

8. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

CHAPTER III - Taxation of income**Article 6 - Income from immovable property**

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. The term « immovable property » shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise.

Article 7 - Business profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently.
3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are necessary and incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. Only that part of the expenses that is attributable to the permanent establishment shall be allowed as a deduction.
4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.
5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8 - Shipping and air transport

1. Profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

2. Profits from the operation in international traffic of ships or aircraft shall include in particular :

- a) profits derived from the lease of ships or aircraft on charter fully equipped, manned and supplied;
- b) profits derived from the lease on a bare boat charter basis of ships or aircraft if such leasing activity is an ancillary activity for the enterprise engaged in international traffic;
- c) profits derived from the leasing of containers if such leasing activity is an ancillary activity for the enterprise engaged in international traffic.

3. If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbour of the ship is situated, or, if there is no such home harbour, in the Contracting State of which the operator of the ship is a resident.

4. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9 - Associated enterprises

1. Where

- a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
- b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State, and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make such an adjustment as it considers appropriate to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10 - Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 15 per cent of the gross amount of the dividends.

Notwithstanding the preceding provision of this paragraph, dividends shall not be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident if :

- a) the beneficial owner of the dividends is a company which is a resident of the other Contracting State and which at the moment of the payment of the dividends holds, for an uninterrupted period of at least twelve months, shares representing directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends, and
- b) the paying company does not enjoy the benefit of special measures to promote economic development.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term « dividends » as used in this Article means income from shares, « jouissance » shares or « jouissance » rights, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income -even paid in the form of interest- which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the tax legislation of the State of which the paying company is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident through a permanent establishment situated therein and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11 - Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest shall be exempted from tax in the Contracting State in which it arises if it is :

- a) interest on commercial debt-claims -including debt-claims represented by commercial

paper- resulting from deferred payments for goods, merchandise or services supplied by an enterprise;

b) interest paid in respect of a loan granted, guaranteed or insured or a credit extended, guaranteed or insured under a scheme organised by a Contracting State or one of its political subdivisions or local authorities in order to promote the export;

c) interest paid to the other Contracting State or one of its political subdivisions or local authorities;

d) interest paid by a company which is a resident of a Contracting State to a company which is a resident of the other Contracting State and which holds directly or indirectly at least 35 % of the capital of the first-mentioned company, insofar as the total amount of the loan(s) granted by the second company does not exceed an amount equal to the equity of the first-mentioned company.

4. The term « interest » as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. However, the term « interest » shall not include for the purpose of this Article penalty charges for late payment or interest regarded as dividends under paragraph 3 of Article 10.

5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises through a permanent establishment situated therein and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12 - Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term 'royalties' as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, or films or tapes used for radio or television

broadcasting, any patent, trade mark, design or model, computer application, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial, or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraph 1 and paragraph 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13 - Technical fees

1. Technical fees derived by a resident of a Contracting State in respect of activities of a technical, managerial or consultancy character shall be taxable only in that State.

2. However, if such activities are exercised in the other Contracting State, such technical fees as are derived therefrom may be taxed in that other State but the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the technical fees.

3. The term « technical fees » as used in this Article means payments of any kind to any person, other than to an employee of the person making the payments or to a person mentioned in Article 16, in consideration for any services of a technical, managerial or consultancy nature.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the technical fees, being a resident of a Contracting State, exercises the activities dealt with in paragraph 1 in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. In such a case the provisions of Article 7 shall apply.

5. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, the beneficial owner of the technical fees may choose to be taxed as if the activities giving rise to the technical fees exercised in the other Contracting State were exercised through a permanent establishment situated in the other Contracting State.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the technical fees paid exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable

according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 14 - Capital gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise), may be taxed in that other State.
3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares of a company more than 50 per cent of the value of which is derived directly or indirectly from immovable property situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State. However, this paragraph does not apply to gains derived from the alienation of shares :
 - a) quoted on a recognised stock exchange of one of the States;
 - b) alienated or exchanged in the framework of a reorganisation of a company, of a merger, of a scission, or of a similar operation;
 - c) 50 per cent or more of the value of which is derived from immovable property through which the company carries out its activity;
 - d) owned by a person who owns directly less than 50 per cent of the capital of the company of which the shares have been alienated.
5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in the preceding paragraphs of this Article shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 15 - Income from employment

1. Subject to the provisions of Articles 16, 17, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if :
 - a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the taxable period concerned, and
 - b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and
 - c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other State.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, may be

taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

Article 16 - Directors' remuneration

1. Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or a similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

The preceding provision shall also apply to payments derived in respect of the discharge of functions which, under the laws of the Contracting State of which the company is a resident, are regarded as functions of a similar nature as those exercised by a person referred to in the said provision.

2. Remuneration derived by a person referred to in paragraph 1 from a company which is a resident of a Contracting State in respect of the discharge of day-to-day functions of a managerial or technical, commercial or financial nature and remuneration received by a resident of a Contracting State in respect of his day-to-day activity as a partner in a partnership, which is a resident of a Contracting State, shall be taxable in accordance with the provisions of Article 15, as if such remuneration were remuneration derived by an employee in respect of an employment and as if references to the « employer » were references to the company.

Article 17 - Artistes and sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 7 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

Article 18 - Pensions

Pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment may be taxed in the Contracting State in which they arise. This provision shall also apply to pensions and other similar remuneration paid under the social security legislation of a Contracting State or under a public scheme organised by that State in order to supplement the benefits of its social security legislation.

Article 19 - Government service

1. Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

2. However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who :

- a) is a national of that State; or
- b) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

3. Salaries, wages and other similar remuneration paid by a Contracting State, a political subdivision, a local authority or by a public legal body of that Contracting State, to an individual in respect of services rendered in the other Contracting State in the framework of assistance or cooperation agreements or memoranda of understanding concluded between both Contracting States, shall be taxable only in the first mentioned State.

4. The provisions of Articles 15, 16 and 17 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration, in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20 - Students

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21 - Other income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of the Convention and arising in the other Contracting State may also be taxed in that other State if these items are not taxed in the first-mentioned State.

CHAPTER IV - Taxation of capital

Article 22 - Capital

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment, which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

3. Capital represented by ships and aircraft operated in international traffic and by movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

CHAPTER V - Methods for elimination of double taxation**Article 23**

1. In the case of Rwanda, double taxation shall be avoided as follows :

Belgian tax paid by a resident of Rwanda in respect of income taxable in Belgium, in accordance with the provisions of this Convention, shall be deducted from the taxes due in accordance with the Rwandan fiscal law. Such deductions shall not, however, exceed the tax payable in Rwanda that would otherwise be payable on the income taxable in Belgium.

2. In the case of Belgium, double taxation shall be avoided as follows :

a) Where a resident of Belgium derives income, not being dividends, interest or royalties, or owns elements of capital which may be taxed in Rwanda in accordance with the provisions of this Convention, and which are taxed there, Belgium shall exempt such income or such elements of capital from tax but may, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of that resident, apply the rate of tax which would have been applicable if such income or elements of capital had not been exempted.

However, where the tax levied in Rwanda amounts to less than 15 per cent of the net amount of the income referred to in Article 7, Belgium shall not exempt that income but shall reduce to a half the Belgian tax which is proportionally relating to that income, calculated as if that income was income from Belgian sources.

b) Where a resident of Belgium derives income from business operations which may be taxed in Rwanda in accordance with the provisions of Article 7 of this Convention but which are not effectively taxed according to special measures to promote economic development in Rwanda, Belgium shall also exempt such income from tax. However, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of that resident, Belgium may apply the rate of tax which would have been applicable if such income or elements of capital had not been exempted. This provision applies for a period of ten consecutive calendar years starting from the moment the Convention starts to have effect. The competent authorities of the Contracting States may decide by mutual agreement to extend this provision for a new period of ten years.

c) Notwithstanding the provisions of sub-paragraphs a) and b) of this paragraph and any other provision of this Convention, Belgium shall, for the determination of the additional taxes established by Belgian municipalities and conurbations, take into account the earned income (revenus professionnels B beroepsinkomsten) that is exempted from tax in Belgium in accordance with sub-paragraph a) or b) of this paragraph. These additional taxes shall be calculated on the tax which would be payable in Belgium if the earned income in question had been derived from Belgian sources.

d) Dividends derived by a company which is a resident of Belgium from a company which is a resident of Rwanda, shall be exempt from the corporate income tax in Belgium under the conditions and within the limits provided for in Belgian law.

Notwithstanding the condition of taxation provided for in Belgian law, dividends referred to in Article 10, paragraph 2, sub-paragraph 2 and derived by a company which is a resident of Belgium from a company which is a resident of Rwanda and which are paid out of profits from business operations in Rwanda which Rwanda exempts from the corporate income tax under special measures to promote economic development in Rwanda, shall also be exempt from the corporate income tax in Belgium. Belgium shall exempt these dividends during a period of ten years starting from the moment the Convention starts to have effect and in accordance with the other limits and conditions provided for in Belgian law. The competent authorities of the Contracting States may decide by mutual agreement to extend this provision for a new period of ten years.

e) Subject to the provisions of Belgian law regarding the deduction from Belgian tax of taxes paid abroad, where a resident of Belgium derives items of his aggregate income for Belgian tax purposes which are interest or royalties, the Rwandan tax levied on that income shall be

allowed as a credit against Belgian tax relating to such income.

f) Where, in accordance with Belgian law, losses incurred by an enterprise carried on by a resident of Belgium in a permanent establishment situated in Rwanda, have been effectively deducted from the profits of that enterprise for its taxation in Belgium, the exemption provided for in sub-paragraphs a) and b) shall not apply in Belgium to the profits of other taxable periods attributable to that establishment to the extent that those profits have also been exempted from tax in Rwanda by reason of compensation for the said losses.

CHAPTER VI - Special provisions

Article 24 - Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of the State concerned in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.

3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, paragraph 6 of Article 12, or paragraph 6 of Article 13 apply, interest, royalties, technical fees and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

6. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 25 - Mutual agreement procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident, or if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention.
4. The competent authorities of the Contracting States shall agree on administrative measures necessary to carry out the provisions of the Convention and particularly on the proofs to be furnished by residents of either Contracting State in order to benefit in the other State from the exemptions or reductions of tax provided for in the Convention.
5. The competent authorities of the Contracting States shall communicate directly with each other for the application of the Convention.

Article 26 - Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is useful for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to the taxes referred to in the first sentence. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.
2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation :
 - a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
 - c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, information received by a Contracting State may be used for other purposes when the laws of both Contracting States permit such use and when the competent authority of the State providing the information

authorises such use.

Article 27 - Aid in recovery

1. The Contracting States shall lend aid and assistance to each other in order to notify and recover the taxes referred to in Article 2 as well as surcharges, additions, interest, costs and fines of a non penal nature.

2. At the request of the competent authority of a Contracting State, the competent authority of the other Contracting State shall secure, in accordance with the legal provisions and regulations applicable to the notification and recovery of the said taxes of the latter State, the notification and the recovery of tax claims referred to in paragraph 1 which are due in the first mentioned State. Such claims shall not have any priority in the requested State and that State shall not be obliged to apply any means of enforcement which are not authorised by the legal provisions or regulations of the applicant State.

3. Requests referred to in paragraph 2 shall be supported by an official copy of the instrument permitting the execution, accompanied where appropriate, by an official copy of any final administrative or judicial decision.

4. With regard to tax claims which are open to appeal, the competent authority of a Contracting State may, in order to safeguard its rights, request the competent authority of the other Contracting State to take the protective measures provided for in the laws of that other State; the provisions of paragraphs 1 to 3 shall apply mutatis mutandis to such measures.

Article 28 - Members of diplomatic missions and consular posts

1. Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

2. For the purposes of the Convention, persons who are members of diplomatic missions or consular posts of a Contracting State in the other Contracting State or in a third State and who are nationals of the sending State, shall be deemed to be residents of the sending State if they are subjected therein to the same obligations in respect of taxes on income and on capital as are residents of that State.

3. The Convention shall not apply to international organisations, to organs or officials thereof and to persons who are members of diplomatic missions or consular posts of a third State, being present in a Contracting State and not treated in either Contracting State as residents in respect of taxes on income or on capital.

CHAPTER VII - Final provisions

Article 29 - Entry into force

1. Each Contracting State shall notify the other Contracting State of the completion of the procedures required by its laws for the bringing into force of this Convention. The Convention shall enter into force from the date on which the later of these notifications is received.

2. The provisions of the Convention shall have effect :

- a) with respect to taxes due at source on income credited or payable on or after January 1 of the year next following the year in which the Convention entered into force;
- b) with respect to other taxes charged on income of taxable periods beginning on or after

January 1 of the year next following the year in which the Convention entered into force;
c) with respect to taxes on capital charged on elements of capital existing on January 1 of any year following the year in which the Convention entered into force.

Article 30 - Termination

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State but either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving to the other Contracting State, written notice of termination not later than the 30th June of any calendar year from the fifth year following that in which the Convention entered into force. In the event of termination before July 1 of such year, the Convention shall cease to have effect :

- a) with respect to taxes due at source on income credited or payable from January 1 of the year next following the year in which the notice of termination is given;
- b) with respect to other taxes charged on income of taxable periods beginning on or after January 1 of the year next following the year in which the notice of termination is given;
- c) with respect to taxes on capital charged on elements of capital existing on January 1 of any year following the year in which the notice of termination is given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Convention.

DONE in duplicate at Kigali, this 16th day of April 2007, in the English language.

PROTOCOL

At the moment of signing the Convention between the Kingdom of Belgium and the Republic of Rwanda for the avoidance of double taxation and the prevention of tax fraud and fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital, the undersigned have agreed upon the following provisions, which shall form an integral part of the Convention.

1. Ad Article 10, paragraph 2, sub-paragraph 2 :

It is understood that the term « special measures to promote economic development » only refers to special measures taken in Rwanda in order to promote economic development in Rwanda.

2. Ad Article 11, paragraph 3 :

It is understood that the provision of sub-paragraph b) shall apply in any case :

a) With respect to Belgium :

- i. to interest of a loan or a credit for which a financial support is granted after advice of the Committee for financial support to export (« Finexpo »);
- ii. to interest of a loan or a credit granted by the Association for the coordination of medium-term financing of Belgian export (« Creditexport »);
- iii. to interest of a loan or a credit insured by the « Ducroire/Delcredere ».

b) With respect to Rwanda :

- i. to interest paid on the rural sector support schemes;
- ii. to interest on a loan or a credit granted under the export promotion fund;
- iii. to interest paid on any similar export oriented promotion scheme agreed on by the competent authorities of both Contracting States.

3. Ad Article 15, paragraph 1 :

An employment is exercised in a Contracting State when the activity in respect of which the salaries, wages and other similar remuneration are paid, is effectively carried on in that State. This means that the employee is physically present in that State for carrying on the activity there.

4. Ad Article 21, paragraph 3 and Article 23, paragraph 2, a) :

For the application of paragraph 3 of Article 21 and of paragraph 2, a) of Article 23, income is taxed when it is effectively included in the taxable base by reference to which the tax is computed. Income is therefore not taxed when, being subject to the tax treatment normally applicable to such income, it is either not taxable or exempted from tax.

5. Ad Article 23, paragraph 2, b) and d) second sub-paragraph :

The provisions of paragraph 2, b) and of the second sub-paragraph of paragraph 2, d) of Article 23 shall not apply to a resident of Belgium where the main purpose of that resident's activities or investments in Rwanda was to take undue advantage of the said provisions, that is where it is established that the said activities and investments do not meet legitimate requirements of a financial or economic nature. This shall be the case, in particular, where - before the end of, or after the expiry of, the period during which the exemption of Rwandan tax referred to in those provisions is granted to a company which is a resident of Rwanda or to a permanent establishment that a resident of Belgium has in Rwanda - an enterprise which is associated, within the meaning of Article 9, with that resident of Belgium or Rwanda, as the case may be, takes over the activities of the above-mentioned company or permanent establishment in order to be granted in Rwanda a new period of exemption of the profits derived from those activities.

For the purposes of this provision, the fact that an enterprise of Belgium carries on activities through a permanent establishment in Rwanda or invests funds in a company that is a resident of Rwanda and the income derived from the business activities carried out in Rwanda by that permanent establishment or that company regularly enjoys the benefit of a temporary exemption of Rwandan tax shall not of itself constitute sufficient reason to consider that the main purpose of such activities or investments was to take undue advantage of the provisions of paragraph 2, b) or of the second sub-paragraph of paragraph 2, d) of Article 23.

The term « special measures to promote economic development in Rwanda » in Article 23, 2, b) and d) means Articles 41 and 42 of the Law n° 16/2005 of 18/08/2005 on Direct Taxes on Income and any other substantially similar provision of the laws of Rwanda extending and/or amending Articles 41 and 42 provided that such substantial similarity is agreed on by the competent authorities of both Contracting States.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

Done in duplicate at Kigali, this 16th day of April 2007, in the English language.

PROTOCOL
AMENDING
THE CONVENTION
BETWEEN
THE KINGDOM OF BELGIUM
AND
THE REPUBLIC OF RWANDA
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
AND THE PREVENTION OF TAX FRAUD AND FISCAL EVASION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL,
SIGNED AT KIGALI ON 16 APRIL 2007

**PROTOCOL
AMENDING
THE CONVENTION
BETWEEN
THE KINGDOM OF BELGIUM
AND
THE REPUBLIC OF RWANDA
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
AND THE PREVENTION OF TAX FRAUD AND FISCAL EVASION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL,
SIGNED AT KIGALI ON 16 APRIL 2007**

THE KINGDOM OF BELGIUM

AND

THE REPUBLIC OF RWANDA,

DESIRING to amend the Convention between the Kingdom of Belgium and the Republic of Rwanda for the avoidance of double taxation and the prevention of tax fraud and fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital, signed at Kigali on 16 April 2007 (hereinafter referred to as “the Convention”),

HAVE AGREED as follows:

ARTICLE I

The text of Article 26 of the Convention is deleted and replaced by the following:

- “1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed by or on behalf of the Contracting States, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2. Furthermore, with respect to the taxes covered, the competent authorities of the Contracting States may, in an exchange of letters through diplomatic channels, modify or expand the scope of this Article by mutual agreement.*
- 2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Contracting State may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of both States and the competent authority of the supplying State authorises such use.*
- 3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:*
 - (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;*
 - (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;*
 - (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).*
- 4. If information is requested by a Contracting State in accordance with the provisions of this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 of this Article but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.*
- 5. In no case shall the provisions of paragraph 3 of this Article be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, trust, foundation, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person. In order to obtain such information the tax administration of the requested Contracting State shall have the power to ask for the disclosure of information and to conduct investigations and hearings notwithstanding any contrary provisions in its domestic tax laws.”*

ARTICLE II

Each of the Contracting States shall notify the other Contracting State, through diplomatic channels, of the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Protocol. The Protocol shall enter into force on the date of the later of these notifications and its provisions shall have effect:

- a) with respect to taxes due at source on income credited or payable on or after January 1 of the year next following the year in which the Protocol entered into force;
- b) with respect to other taxes charged on income of taxable periods beginning on or after January 1 of the year next following the year in which the Protocol entered into force;
- c) with respect to any other taxes imposed by or on behalf of the Contracting States, on any other tax due in respect of taxable events taking place on or after January 1 of the year next following the year in which the Protocol entered into force.

ARTICLE III

This Protocol shall form an integral part of the Convention.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned duly authorised thereto by their respective governments, have signed this Protocol.

DONE in duplicate at *Brussels*, on this *17* day of *May* 2010,
in the English language.

FOR THE KINGDOM OF BELGIUM:

FOR THE REPUBLIC OF RWANDA:

NTWARI Gérard
Ambassador

